

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 – 7079

C 140

31e jaargang

30 mei 1988

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
88/C 140/01	nr. 1781/85 van de heer Konstantinos Filinis aan de Commissie Betreft: Obstaten voor het functioneren van scholen voor kinderen van buitenlandse werknemers (aanvullend antwoord)	1
88/C 140/02	nr. 3067/85 van de heer Ray Mac Sharry aan de Commissie Betreft: Markt voor diepvriesvoedsel (aanvullend antwoord)	1
88/C 140/03	nr. 2304/86 van de heer Heinz Schreiber aan de Commissie Betreft: Aanwijzing van de voor de toepassing van de structurele fondsen van de Gemeenschap in aanmerking komende steungebieden	2
88/C 140/04	nr. 447/87 van de heer Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Privatisering	3
88/C 140/05	nr. 717/87 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Uraniumhexafluoride (UF ₆) — veiligheidsmaatregelen — EEG-verordeningen	4
88/C 140/06	nr. 782/87 van de heer Bram van der Lek aan de Commissie Betreft: Verlenging verbod import zeehondenbont	4
88/C 140/07	nr. 812/87 van de heer José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Ontslagen als gevolg van de „herstructurering” van de Portugese ijzer- en staalindustrie	5
88/C 140/08	nr. 813/87 van de heer José Barros Moura aan de Commissie Betreft: De fabriek van de Siderurgia Nacional in Maia en de „herstructurering” van de Portugese ijzer- en staalindustrie	5
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 812/87 en nr. 813/87	6
88/C 140/09	nr. 845/87 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Risicokapitaal voor het bedrijfsleven	6
88/C 140/10	nr. 862/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Steun bij de omschakeling van de ijzer- en staalindustrie	7

<u>Numer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 140/11	nr. 993/87 van de heer Spiridon Kolokotronis aan de Commissie Betreft: Verdeling van de kredieten voor het actieprogramma tegen de kanker	8
88/C 140/12	nr. 1042/87 van de heer Robert Delorozoy aan de Commissie Betreft: Toepassing van de COCOM-richtsnoeren	9
88/C 140/13	nr. 1047/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Steun voor compostering	9
88/C 140/14	nr. 1057/87 van mevrouw Vera Squarcialupi aan de Commissie Betreft: Ontoereikende veiligheid bij de bouw van de kerninstallatie te Montalto di Castro	10
88/C 140/15	nr. 1097/87 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Europese samenwerking tussen brandwondencentra	10
88/C 140/16	nr. 1117/87 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Grieks identiteitsbewijs en vrij verkeer	11
88/C 140/17	nr. 1137/87 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Het toestaan van uitzonderlijk vervoer in het Verenigd Koninkrijk	11
88/C 140/18	nr. 1146/87 van de heer Michelangelo Ciancaglini aan de Commissie Betreft: Informatiebalies voor ondernemingen	12
88/C 140/19	nr. 1287/87 van mevrouw Ursula Braun-Moser aan de Commissie Betreft: Schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven in de Gemeenschap	13
88/C 140/20	nr. 1299/87 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Problemen van de intracommunautaire grensoverschrijdende binnenvaart	13
88/C 140/21	nr. 1316/87 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Het storten van Nederlands afval in België	14
88/C 140/22	nr. 1327/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Staatssteun voor milieubescherming	14
88/C 140/23	nr. 1359/87 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Textiel — Boussac — teruggave van EG-steun door Frankrijk	15
88/C 140/24	nr. 1383/87 van de heer Klaus Hänsch aan de Commissie Betreft: Onderzoekproject betreffende de crisis in de traditionele industriegebieden	16
88/C 140/25	nr. 1403/87 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Toegestane afwijkingen bij de toepassing van Richtlijn 79/409/EEG van de EG inzake het behoud van de vogelstand	16
88/C 140/26	nr. 1457/87 van de heer Pedro Argüelles Salaverria aan de Commissie Betreft: Reclame in schoolschriften	17
88/C 140/27	nr. 1463/87 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Monopolie van nationale telecommunicatiebedrijven op de „modem”	18
88/C 140/28	nr. 1469/87 van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Verliezen in graansilo's	18
88/C 140/29	nr. 1478/87 van mevrouw Ursula Braun-Moser aan de Commissie Betreft: Problemen bij de omzetting van de eerste EG-richtlijn inzake de coördinatie van het vennootschapsrecht	19

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
88/C 140/30	nr. 1503/87 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Niet-naleving van Europese richtlijnen	19
88/C 140/31	nr. 1523/87 van mevrouw Ludivina García Arias aan de Commissie Betreft: Vijfde eeuwfeest ontdekking van Amerika: CYTED-D — communautaire bijdrage ...	20
88/C 140/32	nr. 1578/87 van de heer Horst Seefeld aan de Commissie Betreft: Gecombineerd spoor- en wegvervoer	20
88/C 140/33	nr. 1602/87 van de heer Gerardo Gaibisso aan de Commissie Betreft: Onderzoek in de Italiaanse Mezzogiorno over het gebruik van gelden van de Europese Economische Gemeenschap	21
88/C 140/34	nr. 1603/87 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Vooruitzichten in 1992 voor de kappersbranche	21
88/C 140/35	nr. 1616/87 van de heer Tom O'Donnell aan de Commissie Betreft: Financiering van investeringen op het gebied van de infrastructuur van het onderwijs ..	22
88/C 140/36	nr. 1647/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Beheer van internationale waterwegen	22
88/C 140/37	nr. 1655/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Radioactieve straling in woningen en bescherming tegen radon	23
88/C 140/38	nr. 1662/87 van mevrouw Carole Tongue aan de Commissie Betreft: Armoede onder vrouwen in de Europese Gemeenschap	24
88/C 140/39	nr. 1667/87 van de heer Robert Delorozoy aan de Commissie Betreft: Becijfering van de kosten van het niet-bestaan van Europa	24
88/C 140/40	nr. 1699/87 van de heer Jean-Marie Vanlerenberghe aan de Commissie Betreft: Distributie en verkoop van sigaretten in de Gemeenschap	24
88/C 140/41	nr. 1740/87 van de heren José Alvarez de Paz en Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Criteria ter overweging bij het opzetten van netwerken van plaatselijke projecten voor gehandicapten	25
88/C 140/42	nr. 1747/87 van de heer Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Milieu-investeringen in Cantabria (1987)	25
88/C 140/43	nr. 1774/87 van de heer Gordon Adams aan de Commissie Betreft: Bijenteelt	26
88/C 140/44	nr. 1775/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Pentachloorfenol	27
88/C 140/45	nr. 1777/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Insecticide en aquarium van Monaco	27
88/C 140/46	nr. 1788/87 van de heer Robert Delorozoy aan de Commissie Betreft: Bevordering van de Europese filmkunst	27
88/C 140/47	nr. 1816/87 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: De ijzer- en staalindustrie	28
88/C 140/48	nr. 1831/87 van de heer Gianni Baget Bozzo aan de Commissie Betreft: Veiligheid op de weg	28

<u>Numer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 140/49	nr. 1837/87 van mevrouw Ludivina García Arias aan de Commissie Betreft: Projecten voor wetenschappelijke en technische samenwerking in Latijns-Amerika	29
88/C 140/50	nr. 1851/87 van de heer John Iversen aan de Commissie Betreft: Steun uit het Regionaal Fonds van de EG aan het Deense bedrijf Danfoss	29
88/C 140/51	nr. 1868/87 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Raad Betreft: Marokko	30
88/C 140/52	nr. 1869/87 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Marokko	30
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1868/87 en nr. 1869/87	30
88/C 140/53	nr. 1875/87 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Werkgelegenheid voor gehandicapten in de Gemeenschap	30
88/C 140/54	nr. 1931/87 van de heer Jean-Pierre Cot aan de Commissie Betreft: Toepassing Europese Akte en werkgelegenheid in het kanton Modane	30
88/C 140/55	nr. 1951/87 van de heer François Musso aan de Commissie Betreft: Economische en monetaire versterking	31
88/C 140/56	nr. 1954/87 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Economisch Jaarverslag van de Commissie 1987—1988 (COM(87) 500 def.)	31
88/C 140/57	nr. 1996/87 van de heer Luis Perinat Elio aan de Commissie Betreft: Steun van de Europese Gemeenschap aan vluchtelingen	32
88/C 140/58	nr. 2050/87 van de heer André Fourçans aan de Commissie Betreft: De gevolgen van de deregulering van de beurzen	33
88/C 140/59	nr. 2051/87 van de heer André Fourçans aan de Commissie Betreft: Regels van voorzichtigheid op de Beurs	33
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2050/87 en nr. 2051/87	33
88/C 140/60	nr. 2097/87 van de heer Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Projecten in het kader van het EOGFL, afdeling Oriëntatie	34
88/C 140/61	nr. 2136/87 van de heer Gustave Pordea aan de Raad Betreft: Russisch-Amerikaanse overeenkomsten en het lot van Oost-Europa	34
88/C 140/62	nr. 2195/87 van de heer Ernest Glinne aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Slechte behandeling van de Turkse minderheid in Bulgarije	34
88/C 140/63	nr. 2200/87 van de heer Gustave Pordea aan de Raad Betreft: Europees veiligheidsbeleid	35
88/C 140/64	nr. 2247/87 van Lord O'Hagan aan de Raad Betreft: Ouderdomspensioenen	35
88/C 140/65	nr. 2286/87 van de heer Marcel Remacle aan de Commissie Betreft: Pijplijnennet in de Lid-Staten van de EEG	36

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 140/66	nr. 2316/87 van de heer Willy Kuijpers aan de Raad Betreft: Gevangenisbezoek in verschillende Lid-Staten	36
88/C 140/67	nr. 2323/87 van de heer Willy Kuijpers aan de Raad Betreft: Bedevaartroute Sint-Jacob van Compostella	37
88/C 140/68	nr. 2433/87 van de heer Rafael Calvo Ortega aan de Raad Betreft: Adoptie van kinderen	37
88/C 140/69	nr. 2469/87 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Uitvoer van voedsel en wijn naar de Sovjetunie en Oost-Europa	37
88/C 140/70	nr. 2471/87 van de heer Thomas Megahy aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Rechten van de mens aan de westelijke Jordaanoever en in de Gazastrook	37
88/C 140/71	nr. 2483/87 van de heer Stephen Hughes aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Schending van mensenrechten ten aanzien van Turkse artsen	38
88/C 140/72	nr. 2484/87 van de heer Hans-Joachim Seeler aan de Raad Betreft: EMS-valuta's en het pond sterling	38
88/C 140/73	nr. 2695/87 van de heer Richard Cottrell aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: De Grieks-Turkse dialoog	39

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1781/85
van de heer Konstantinos Filinis (COM—GRC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 oktober 1985)
(88/C 140/01)

Betreft: Obstakels voor het functioneren van scholen voor kinderen van buitenlandse werknemers

Hoe beoordeelt de Commissie de wettigheid van de poging van de Belgische regering om de scholen voor kinderen van buitenlandse werknemers uit de gehele regio Brussel te beperken tot hoofdzakelijk twee gemeenten (Schaerbeek en Molenbeek), waar de scholen zijn ondergebracht bij Belgische staatsscholen?

Is het de Commissie bekend dat in ernstige mate inbreuk wordt gemaakt op het recht van kinderen van buitenlandse werknemers op het leren van hun moedertaal, omdat de Belgische autoriteiten weigeren leslokalen ter beschikking te stellen (zelfs tegen een hoge huur) in de regio Brussel te Schaerbeek en te Genk voor onderwijs in het Grieks, ook op middelbare-schoolniveau?

Aanvullend antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(9 februari 1988)

Ter aanvulling op haar antwoord van 10 december 1985 ⁽¹⁾ kan de Commissie het geachte Parlementslid nu de resultaten van haar onderzoek meedelen.

De Commissie heeft bij de autoriteiten van Italië, Griekenland, Spanje en Portugal inlichtingen ingewonnen over de bedragen die de Belgische autoriteiten verlangen als vergoeding voor het gebruik van leslokalen voor het onderwijs van de oorspronkelijke taal en cultuur aan de kinderen van in België gevestigde onderdanen van deze landen.

Uit de antwoorden op de vragen van de Commissie blijkt dat de huurkosten volledig werden gedragen door de consulaten van de landen van herkomst en dat de gezinnen dus niets behoeften te betalen. Op basis van deze informatie heeft de Commissie besloten dat er in het onderhavige geval geen sprake van overtreding is.

⁽¹⁾ PB nr. C 87 van 14. 4. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3067/85
van de heer Ray Mac Sharry (RDE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 april 1986)
(88/C 140/02)

Betreft: Markt voor diepvriesvoedsel

Kan de Commissie gegevens verstrekken over de markt voor diepvriesvoedsel in de EGG, zowel ten aanzien van de in- en uitvoer tussen de twaalf Lid-Staten als van de invoer uit derde landen, en kan zij tevens gegevens verschaffen over het aantal mensen dat in elk van de Lid-Staten in de diepvriessector werkzaam is?

Aanvullend antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(11 december 1987)

In aanvulling op haar antwoord van 29 april 1986 ⁽¹⁾ deelt de Commissie het geachte Parlementslid mede dat er zoveel onderzoek nodig zou zijn om een uitvoerig antwoord op de gestelde vragen te geven dat zij van oordeel is dat

zulks niet in verhouding zou staan tot het gewenste resultaat en buiten het bestek van de beantwoording van een schriftelijke vraag zou vallen.

(¹) PB nr. C 142 van 9. 6. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2304/86
van de heer Heinz Schreiber (S—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 januari 1987)
(88/C 140/03)

Betreft: Aanwijzing van de voor de toepassing van de structurele fondsen van de Gemeenschap in aanmerking komende steungebieden

1. Kan de Commissie medelen welke sociaal-economische indicatoren zij respectievelijk hanteert om
 - a) te onderzoeken welke regio's voor de toepassing van communautaire programma's en geïntegreerde ontwikkelingsmaatregelen in het kader van het EFRO in aanmerking komen,
 - b) regio's aan te wijzen voor de toepassing van het Sociaal Fonds,
 - c) regio's aan te wijzen voor de toepassing van artikel 92, lid 3, sub c) met het oog op de verenigbaarheid van steunmaatregelen met de gemeenschappelijke markt,
 - d) te onderzoeken welke regio's voor de toepassing van structuur verbeterende maatregelen op het terrein van de landbouw in aanmerking komen,
 - e) in samenwerking met de EIB na te gaan welke regio's voor de toepassing van het NCI in aanmerking komen.
2. Acht de Commissie het gerechtvaardigd om in het kader van haar overwegingen met het oog op de hervorming van de structurele fondsen, toe te staan dat ieder directoraat-generaal een zelf ontwikkelde indicator voor de keuze van de regio's die voor steunmaatregelen in aanmerking komen, toepast?
3. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om in het belang van de logica en de doorzichtigheid van haar besluiten inzake steunmaatregelen tot uniforme regionale keuzecriteria voor alle structurele fondsen te komen?

Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie
(25 november 1987)

1. De Commissie hanteert de volgende sociaal-economische indicatoren:

a) *In het kader van het EFRO:*

Het doel van de communautaire programma's is te zorgen voor een betere onderlinge afstemming van de com-

munitaire doelstellingen op het gebied van de regionale ontwikkeling en de doelstellingen van de overige communautaire beleidsvormen. Voor de vaststelling van de regio's doet de Commissie dus naast elkaar een beroep op de gebruikelijke indicatoren die enerzijds de sociaal-economische situatie van de regio's en anderzijds hun situatie op specifieke terreinen verband houdende met andere communautaire beleidsvormen (voorbeeld: geografische ligging en niveau van de telecommunicatiediensten voor Star; situaties op energiegebied in het geval van Valoren) weerspiegelen. Tenslotte wordt om een goede coördinatie met nationale regionale beleidsvormen te verzekeren ook rekening gehouden met het in aanmerking komen van regio's voor een nationale regionale steunregeling. Er zij overigens op gewezen dat met het oog op doorzichtigheid en overeenkomstig de door het Europese Parlement uitgesproken wens de door de Commissie gebruikte criteria duidelijk staan vermeld in de verordeningen waarbij de communautaire programma's in het leven worden geroepen.

Het EFRO kan in het kader van geïntegreerde ontwikkelingsacties steun verlenen wanneer de betrokken zone een beperkt geografisch gebied is dat met bijzonder ernstige problemen te kampen heeft, met name een ontwikkelingsachterstand of industriële achteruitgang of stedelijk verval die de ontwikkeling van dit gebied kunnen schaden. Bedoelde steun moet betrekking hebben op een gebied dat onder een nationale steunregeling met regionale strekking valt. De ernst van de economische en sociale situatie wordt gemeten aan de hand van verschillende sociaal-economische indicatoren die de situatie van de betrokken zone beschrijven.

b) *In het kader van het ESF:*

De Commissie maakt de lijst op van de gebieden waar een hoge en langdurige werkloosheid heerst en/of industriële en sectoriële herstructurering plaatsvindt (artikel 7, lid 3, van Besluit 83/516/EEG van de Raad (¹) betreffende de taken van het Europees Sociaal Fonds) aan de hand van de volgende criteria:

- hoge werkloosheid;
- langdurige werkloosheid;
- gebieden waar een industriële en sectoriële herstructurering plaatsvindt;
- bruto binnenlands produkt per inwoner.

De eerste drie criteria vloeien voort uit het bepaalde in artikel 7, lid 3; het vierde criterium werd vastgesteld in de zitting van de Raad van 17 oktober 1983 na afloop van de overlegprocedure met het Parlement.

De financiële middelen van het Fonds worden op de volgende regio's geconcentreerd.

- de regio's van de Gemeenschap (niveau NUTS III) waarvan is vastgesteld dat zij de hoogste werkloosheidscijfers van jongeren en volwassenden hebben en het laagste bruto binnenlands produkt per inwoner;

- de zones waarin een industriële en sectoriële herstructurering plaatsvindt en die in aanmerking komen voor bijstand uit het quotavrije gedeelte van het Regionaal Fonds en uit hoofde van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.

De aan jeugdwerkloosheid verleende prioriteit vloeit voort uit het bepaalde in artikel 7, lid 1, van Besluit 83/516/EEG dat bepaalt dat de kredieten voor acties ten behoeve van jongeren jaarlijks niet minder mogen bedragen dan 75% van de beschikbare kredieten.

- c) *Bij de klassering van de regio's die in aanmerking komen voor het bepaalde in artikel 92, lid 3, sub c), van het EEG-Verdrag:*

Wat de toepassing van artikel 92, lid 3, sub c), van het EEG-Verdrag op regionale steunmaatregelen betreft handelt de Commissie bij een eerste beoordeling drempels voor de werkloosheid en het bruto binnenlands product per inwoner van waaraf de in een Lid-Staat toegekende regionale steunmaatregelen kunnen worden beschouwd als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt. In een tweede onderzoeksstadium houdt zij rekening met alle andere door de Lid-Staten verstrekte indicatoren over de huidige toestand en de toekomstige ontwikkeling van een regio. Dat garandeert dat rekening wordt gehouden met alle indicatoren door de Lid-Staten gebruikt bij hun selectiemethoden of naar voren gebracht in een procedure uit hoofde van artikel 93, lid 2.

- d) *Bij de vaststelling van de regio's die in aanmerking komen voor maatregelen ter verbetering van de landbouwstructuren:*

De kredieten van het EOGFL, afdeling Oriëntatie, worden bij voorrang ingezet voor een betere aanpassing van de landbouwstructuren op het gebied van de productie, de verwerking en de afzet van landbouwprodukten, aan de eisen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, voor verbetering van het concurrentievermogen van de communautaire landbouw en in welomlijnde gevallen voor het behoud van het landbouwincome.

Voorts dienen de sociaal-structurele maatregelen volgens artikel 39, lid 2, van het EEG-Verdrag onder andere rekening te houden met de structurele en natuurlijke verschillen tussen de verschillende landbouwregio's als bedoeld in artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 797/85 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur⁽¹⁾.

In haar mededeling aan de Raad bepaalde de Commissie de parameters voor de vaststelling van de regio's die de mogelijkheid hebben om bij voorrang een beroep te doen op de voor dit artikel gereserveerde kredieten⁽¹⁾.

- e) *Bij de vaststelling van de regio's die in aanmerking komen voor steun van het nieuw communautair instrument:*

Het nieuw communautair instrument werd in 1978 in het leven geroepen in antwoord op een oproep van de Euro-

pese Raad van maart 1987 tot versterking van de communautaire maatregelen ter bestrijding van de werkloosheid, de stagnatie in de investeringen en de onvoldoende convergentie van het economisch beleid van de Lid-Staten. Het nieuw communautair instrument kreeg dus de algemene taak toebedeeld van het weer op gang brengen van de investeringen. Daarom komen in aanmerking voor steun van het nieuw communautair instrument projecten die voldoen aan de richtlijnen en prioriteiten door de Raad vastgesteld, ongeacht hun geografische ligging op het grondgebied van de Gemeenschap.

Het nieuw communautair instrument financierde investeringsprojecten in de gesteunde gebieden, projecten die aldaar volledig subsidiabel zijn. Het instrument is zich evenwel, vanaf zijn openstelling voor de produktieve sector in 1982, steeds meer gaan specialiseren in de financiering van investeringen in het midden- en kleinbedrijf buiten de gesteunde gebieden. Aldus werd de complementariteit van dit instrument ten opzichte van de leningen van de Europese Investeringsbank gevestigd waarop een groter beroep wordt gedaan in de gesteunde gebieden.

2. Neen. De Commissie wijst er evenwel op dat de te hanteren indicatoren voor de vaststelling van de regio's die in aanmerking komen voor structurele maatregelen met het oog op de verwezenlijking van de door de hervorming van de Structuurfondsen beoogde doelstellingen, zoals deze in haar mededeling van februari 1987⁽¹⁾ werden uiteengezet, enerzijds rekening moeten houden met het feit dat deze doelstellingen selectief zijn en anderzijds moeten worden aangepast aan het specifieke aspect van deze steunmaatregelen.

3. In haar op 24 augustus 1987⁽²⁾ bij de Raad ingediende globale voorstel overeenkomstig artikel 130 D van het EEG-Verdrag deelde de Commissie de wijze mede waarop de criteria ter concentratie van de middelen van de Gemeenschap op de vijf aan haar actie toegewezen doelstellingen moeten worden vastgesteld en toegepast.

⁽¹⁾ PB nr. L 289 van 22. 10. 1983, blz. 38.

⁽²⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1.

⁽³⁾ Doc. COM(85) 759 def.

⁽⁴⁾ Doc. COM(87) 100 def.

⁽⁵⁾ Doc. COM(87) 376 def./2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 447/87

van de heer Bryan Cassidy (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 mei 1987)

(88/C 140/04)

Betreft: Privatisering

In haar antwoord op vraag nr. 1070/86⁽¹⁾ van de heer Wedekind verklaarde de Commissie van mening te zijn dat er in het algemeen geen belemmeringen zijn in de nationale wetgevingen van de Lid-Staten die verhinderen dat individuele investeerders informatie vragen en verkrijgen over aandelenemissies in andere Lid-Staten. Het informatiebureau van de firma Rolls Royce weigert echter

inlichtingen over haar aanbod van aandelen te verstrekken aan personen buiten het Verenigd Koninkrijk, de Kanaaleilanden en het eiland Man, dit terwijl er in de advertenties in de pers voor dit aanbod geen restricties worden vermeld. Het zal de Commissie bekend zijn dat eenzelfde weigering heeft plaatsgevonden bij andere Britse „privatiseringen”, met name Trustee Savings Bank en British Gas.

Wat kan de Commissie doen om te verzekeren dat Lid-Staten met privatiseringsprogramma's de informatie over aandelenemissies ook ter beschikking stellen van burgers van de Gemeenschap die buiten deze staten woonachtig zijn?

(¹) PB nr. C 149 van 9. 6. 1987, blz. 6.

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(19 januari 1988)

De Commissie is zich volledig bewust van het door het geachte Parlements lid beschreven probleem en heeft de aandacht van de Britse regering erop gevestigd.

De Britse regering heeft de rechtssituatie in de andere Lid-Staten opnieuw onderzocht om na te gaan of er een juridisch risico verbonden is aan de toezending van een prospectus inzake een openbare emissie aan personen buiten het Verenigd Koninkrijk op hun verzoek. In het geval van de BP-aandelenemissie deelde het Verenigd Koninkrijk de Commissie mede dat de problemen voor bijna alle Lid-Staten konden worden opgelost. De besprekingen worden voortgezet om te trachten een oplossing te vinden dank zij welke beleggers in alle Lid-Staten desgevraagd informatie over het aanbod van aandelen alsmede prospectussen in verband met Britse privatiseringsvoorstellen kunnen ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 717/87
van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 juni 1987)
(88/C 140/05)

Betreft: Uraniumhexafluoride (UF₆) — veiligheidsmaatregelen — EEG-verordeningen

Uraniumhexafluoride (UF₆) is een gas waarmee uraan-238 kan worden omgezet in uraan-235, een splijtbaar stof die wordt gebruikt bij de opwekking van elektriciteit door middel van kernenergie.

Onlangs ontsnapte dit gas uit de Comurhex-centrales te Pierrelatte (Frankrijk) waarbij 7 mensen gewond werden; dit voorval doet opnieuw de vraag rijzen welke veiligheidsmaatregelen bij het gebruik van dergelijke gevaarlijke stoffen moeten worden genomen.

In welke veiligheidsmaatregelen voorzien de EEG-verordeningen momenteel op dit gebied?

Overweegt de Commissie naar aanleiding van diverse ongevallen die de afgelopen tijd zijn gebeurd op korte termijn strengere veiligheidsmaatregelen te nemen?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**
(18 februari 1988)

Er bestaan in Gemeenschapsverband geen specifieke beschermings- en veiligheidsmaatregelen voor de hantering van het voornamelijk chemisch toxische uraniumhexafluoride dat wordt gebruikt bij de scheiding van U-235.

Wat de stralingsrisico's van dit produkt betreft zijn de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren van toepassing, zoals vastgelegd in de Richtlijnen van de Raad 80/836/Euratom van 15 juli 1980 (¹) en 84/467/Euratom van 3 september 1984 (²).

Het is evenwel de taak van de Lid-Staten de nodige maatregelen te treffen voor de inachtneming van deze normen.

Deze normen worden op gezette tijden herzien om rekening te houden met de behoeften en de wetenschappelijke ontwikkelingen op het gebied van de stralingsbescherming.

(¹) PB nr. L 246 van 17. 9. 1980, blz. 1.

(²) PB nr. L 265 van 5. 10. 1984, blz. 4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 782/87
van de heer Bram van der Lek (ARC—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 juli 1987)
(88/C 140/06)

Betreft: Verlenging verbod import zeehondenbont

Bereidt de Commissie een verlenging voor van het verbod tot het importeren van zeehondenbont, daar het huidige verbod in 1989 afloopt?

Zo ja, op welke termijn zal een dergelijk voorstel aan het Parlement gepresenteerd worden?

Zo neen, wat is de reden van de vertraging of de beslissing een dergelijke verlenging niet voor te bereiden?

Is de Commissie bereid bij dit verbod voortaan ook andere produkten van zeehonden tot een jaar te betrekken?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(6 januari 1988)

In Richtlijn 85/444/EEG van de Raad ⁽¹⁾ is de geldigheidsduur van Richtlijn 83/129/EEG van de Raad betreffende de invoer in de Lid-Staten van huiden van bepaalde zeehondejongen en daarvan vervaardigde produkten ⁽²⁾ verlengd tot 1 oktober 1989 en is in de overwegingen bepaald dat de Commissie een verslag zal indienen bij de Raad met betrekking tot de ontwikkeling van de wetenschappelijke gegevens inzake de instandhouding en de situatie van het zadelrobbe- en klamutsenbestand en over de ontwikkeling van de markt voor zeehondehuiden die door de Eskimo's worden geproduceerd en andere zeehondehuiden die niet onder de richtlijn vallen.

Het onderzoek hiervoor is onlangs voltooid en de Commissie zal de resultaten binnenkort aan de Raad voorleggen.

Of het nodig zal zijn de geldigheidsduur van de maatregel te verlengen tot na 1 oktober 1989 en het werkingsgebied uit te breiden tot andere produkten, is afhankelijk van een groot aantal factoren; de ontwikkeling van deze factoren kan op dit moment niet worden voorzien.

⁽¹⁾ PB nr. L 259 van 1. 10. 1985, blz. 70.

⁽²⁾ PB nr. L 91 van 9. 4. 1983, blz. 30.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 812/87
van de heer José Barros Moura (COM—P)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 juli 1987)
(88/C 140/07)

Betreft: Ontslagen als gevolg van de „herstructurering” van de Portugese ijzer- en staalindustrie

In overleg met de Portugese regering heeft de Commissie de WS Atkins Group, die „reeds verscheidene malen en onder dezelfde voorwaarden voor de Commissie en enkele Lid-Staten (heeft) gewerkt in het kader van de herstructureringsmaatregelen in de ijzer- en staalindustrie die van 1980 tot 1985 in de Gemeenschap zijn getroffen” (zie het antwoord van de heer Sutherland op schriftelijke vraag nr. 1797/86) ⁽¹⁾, aangewezen als „onafhankelijk adviseur” inzake de beoordeling van het herstructureringsprogramma voor de Nationale Ijzer- en Staalindustrie (PRSN: Programa de Reestruturação da Siderurgia Nacional) overeenkomstig de bepalingen in het Protocol bij het Toetredingsverdrag. De Siderurgia Nacional denkt in 1991 een omzet te helen die 32 % hoger ligt dan die van

1989. Volgens de Atkins Group dient de omzetstijging te worden beperkt tot 16 %, aangezien bij de toetreding is vastgelegd dat de voorziening van de Portugese interne markt in 1991 niet meer dan 51,4 % mag bedragen, hetgeen een aanzienlijke vermindering van het in het PRSN zelf in het vooruitzicht gestelde omzetcijfer is. Ten aanzien van de werkgelegenheid is de Atkins Group van mening dat het aantal werknemers in 1991 moet zijn teruggebracht tot circa 3 874 personen en het niet rechtstreeks bij de productie betrokken personeel niet meer dan 44 % mag bedragen.

Deze personeelsinkrimping zou als volgt gestalte moeten krijgen:

	Huidige personeels- sterkte	Toekomstige personeels- sterkte	Ontslagen
Fabriek in Seixal			
Lange produkten	2 145	1 841	304
Platte produkten	590	527	63
Administratief personeel	1 855	800	1 055
Totaal Seixal	4 590	3 168	1 422
Fabriek in Maia	760	470	290
Lissabon	394	236	158
Totaal Siderurgia Nacional	5 744	3 874	1 870

Kan de Commissie, gelet op het feit dat de „herstructurering” van de ijzer- en staalindustrie, waarmee de Atkins Group zoveel ervaring heeft opgedaan, stelselmatig haar beslag krijgt in ontslagen, de hierboven genoemde gegevens uit het advies van de Atkins Group al dan niet bevestigen?

⁽¹⁾ PB nr. C 117 van 4. 5. 1987, blz. 28.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 813/87
van de heer José Barros Moura (COM—P)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 juli 1987)
(88/C 140/08)

Betreft: De fabriek van de Siderurgia Nacional in Maia en de „herstructurering” van de Portugese ijzer- en staalindustrie

Kan de Commissie, gelet op het feit dat de vermeende „aanpassingen van de (...) produktiestructuur” van de fabriek van Siderurgia Nacional in Maia reeds tot drie ontslagen heeft geleid, mededelen of in het advies van de als adviseur inzake het PRSN aangewezen WS Atkins Group

1. al dan niet wordt voorgesteld om tot 1991 290 van de huidige 760 werknemers van de fabriek in Maia te ontslaan;

2. al dan niet wordt voorgesteld, en op welke gronden, om de fabriek in Maia zelfstandig te maken en los te koppelen van de fabriek in Seixal;
3. al dan niet de voorwaarden beoogt te scheppen voor een latere herprivatisering van het bedrijf?

**Gecombineerd antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 812/87 en nr. 813/87
(25 november 1987)**

Conform het bepaalde in punt 2 van Protocol nr. 20 bij de Toetredingsakte hebben de Commissie en de Portugese regering met bijstand van de door het geachte Parlementslid genoemde adviseur het herstructureringsplan van Siderurgia Nacional aan een onderzoek onderworpen.

In het kader van deze studie is de Commissie, gezien de particulariteiten van de Portugese markt, ermee akkoord gegaan de hypothese van een sterke toeneming van de binnenlandse vraag naar staal aan te houden; ten einde echter rekening te houden met de openstelling van de Portugese markt die normalerwijze zou moeten voortvloeien uit de integratie van Portugal in de Gemeenschap (tot de toetreding had Siderurgia Nacional vrijwel een monopolie op de Portugese markt), heeft het de Commissie en de Portugese regering verstandig geleden bij hun beoordeling van de vooruitzichten betreffende de levensvatbaarheid van Siderurgia Nacional, in aanmerking te nemen dat slechts een deel van de toeneming van de vraag aan deze onderneming ten goede zal komen.

De Commissie vestigt in deze de aandacht van het geachte Parlementslid erop dat:

- zij in geen der talrijke levensvatbaarheidsstudies, die in 1982—1985 in de Gemeenschap zijn uitgevoerd, heeft geaccepteerd dat het herstel van een ijzer- en staalbedrijf kan worden verwacht van een toeneming van het volume van deze leveringen;
- de voorziene toeneming van de leveringen van Siderurgia Nacional met 16% in vijf jaar een werkhypothese vormt; zij sluit de facto niet uit dat deze onderneming, op grond van haar mededingingsvermogen na uitvoering van haar herstructurering, min of meer gunstige commerciële resultaten bereikt;
- uit de gegevens waarover de Commissie beschikt blijkt dat de arbeidsproductiviteit van Siderurgia Nacional in 1985 125 ton warmgewalste produkten per werknemer per jaar beliep; in vergelijking hiermee bedroeg dit cijfer in hetzelfde tijdsbestek circa 700 ton voor de ondernemingen van de Gemeenschap die op basis van het elektrostaalproces een gamma van met die van Siderurgia Nacional vergelijkbare produkten vervaardigen.

Ondanks het verschil in loonkosten veronderstelt het voortbestaan van Siderurgia Nacional (en derhalve zijn

handhaving als werkgever) op een communautaire markt waarop de vrije concurrentie heerst, een streven naar verhoging van de produktiviteit, met name door middel van een inkrimping van het aantal arbeidsplaatsen.

Een deel van deze afvloeiingen (500 à 600 werknemers) zou kunnen plaatsvinden door natuurlijk verloop (waarbij gepensioneerden niet alle worden vervangen); voor een ander deel zullen, met ondersteuning van de Gemeenschap, de nodige sociale maatregelen moeten worden getroffen.

In deze moet worden opgemerkt dat onlangs een bilaterale overeenkomst tussen Portugal en de Gemeenschap inzake de omschakelingssteun (artikel 56, lid 2, b) van het EKGS-Verdrag) is goedgekeurd, die zal leiden tot totale uitgaven van 8 miljoen Ecu voor rekening van de EGKS-begroting.

Aanvullende kredieten ter bevordering van de tenuitvoerlegging van sociale maatregelen kunnen worden gede-blokkeerd in het kader van de uitzonderlijke sociale en regionale begeleidende maatregelen waartoe onlangs door de Commissie voor 1987 is besloten en die voor de daaropvolgende jaren aan de Raad zullen worden voorged (1).

De eventuele loskoppeling van de produktielijnen van de fabriek te Maia van die van Seixal, is noch door de Commissie noch de adviseur voorgesteld als noodzakelijk voor de terugkeer van SN tot levensvatbaarheid.

De Commissie is algemenerwijze van oordeel dat het aan de onderneming is te besluiten met welke bedrijfsconstructie zij aan het eind van de overgangperiode zal werken, mits zij levensvatbaar is zonder overheidssteun. De identiteit van de hoofdaandeelhouder van de onderneming is hierbij echter in beginsel niet in het geding.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 845/87
van Sir James Scott-Hopkins (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(20 juli 1987)

(88/C 140/09)

Betreft: Risicokapitaal voor het bedrijfsleven

Kan de Commissie mededelen hoe zij de beschikbaarheid van risicokapitaal voor nieuwe bedrijven in de gehele Gemeenschap denkt te bevorderen? Is het de Commissie bekend dat risicokapitaal in de Verenigde Staten een belangrijke bron van nieuwe werkgelegenheid is? Is zij het met mij eens dat het ook in de Gemeenschap een belangrijke bijdrage tot de werkgelegenheid kan leveren?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(1 maart 1988)

De Commissie hecht veel belang aan de ontwikkeling van durfkapitaal (venture capital) in de gehele Gemeenschap, omdat het de groei van kleine en middelgrote ondernemingen en daarmee de werkgelegenheid aanzienlijk kan bevorderen.

Durfkapitaal is de laatste jaren een veel grotere rol in de Gemeenschap gaan spelen. Daarbij doen zich echter verschillen voor: In bepaalde randgebieden van de Gemeenschap is dergelijk kapitaal nog niet beschikbaar. Bovendien is het verschaffen van durfkapitaal nog geen echt Europese aangelegenheid, in die zin dat de meeste ondernemingen nog altijd op een voornamelijk nationale basis worden opgericht en gefinancierd, zij het dat — tot op zekere hoogte dank zij de inspanningen van de Commissie — een aanmerkelijk deel (11,3% in 1986) van alle investeringen van durfkapitaal in Europa thans door transnationale groepen wordt verricht.

Onder de gegeven omstandigheden heeft de Commissie de afgelopen jaren een beleid gevoerd dat erop gericht is deze leemten aan te vullen en de ontwikkeling van durfkapitaal te stimuleren.

Verscheidene initiatieven werden door haar genomen:

- Om te komen tot een echt Europees aanbod van durfkapitaal, heeft de Commissie de oprichting aangehouden van de European Venture Capital Association (EVCA) en, met haar, het experimentele programma „Venture Consort” opgezet, waardoor syndicaatvorming over de grenzen heen tussen Europese maatschappijen voor durfkapitaal met succes werd bevorderd. De in het kader van dit programma toegekende 3,3 miljoen Ecu kwamen ten goede aan 18 projecten en resulteerden in investeringen van aandelenkapitaal voor een totaalbedrag van 38,3 miljoen Ecu in ondernemingen die 1 200 mensen werk bieden.
- In het raam van de Geïntegreerde Mediterrane Programma's en het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling draagt de Commissie met succes bij tot de oprichting of versterking van maatschappijen welke zich op risicodragende investeringen richten en het treffen van voorzieningen om hun individuele investeringen te waarborgen.
- Ten slotte tracht de Commissie een gunstig klimaat te scheppen voor de ontwikkeling van Europees durfkapitaal door de wettelijke en fiscale belemmeringen voor het voltooien van de liberalisatie van het kapitaalverkeer en de eenmaking van de interne markt te helpen opheffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 862/87

**van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(20 juli 1987)

(88/C 140/10)

Betreft: Steun bij de omschakeling van de ijzer- en staalindustrie

1. Wat is momenteel de omvang en de aard van de voor de omschakeling van de ijzer- en staalindustrie verleende steun?
2. Naar welke sectoren wordt deze steun voor omschakeling geleid?
3. Bestaat er een soort mechanisme waardoor een evenredige verhouding tussen het aantal in de ijzer- en staalindustrie verloren gegane arbeidsplaatsen en de communautaire steun wordt bereikt?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(12 januari 1988)

1. Op grond van artikel 56, lid 2, sub a), van het EGKS-Verdrag worden leningen met verlaagde rente verstrekt ter bevordering van de totstandkoming van nieuwe arbeidsplaatsen voor voormalige werknemers van de kolen- en staalindustrie. Bij de toekenning van deze leningen (1) wordt een regeling toegepast die gericht is op de wedertewerkstelling van de werknemers uit deze industrie.

De aanvragen voor omschakelingsleningen van de EGKS zijn in de afgelopen jaren voortdurend toegenomen. Het bedrag van de daadwerkelijk toegekende leningen was in 1986 243,5 miljoen Ecu, terwijl de desbetreffende rentesubsidies 70,5 miljoen Ecu beliepen.

De omschakelingsleningen worden toegekend voor economisch gezonde investeringsprojecten in alle takken van de industrie en de dienstensector. Specifieke bepalingen gelden in dit verband om kleine en middelgrote ondernemingen voor deze leningen in aanmerking te doen komen.

2. Op grond van Verordening (EEG) nr. 2616/80 (2), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 216/84 (3), heeft de Gemeenschap het initiatief genomen voor een communautaire actie die bijdraagt tot het opheffen van de belemmeringen voor de ontwikkeling van nieuwe economische bedrijvigheden in bepaalde door de herstructurering van de ijzer- en staalindustrie getroffen streken.

Deze actie betreft specifieke programma's, met een normale looptijd van vijf jaar, welke betrekking hebben op: de herinrichting van verouderde industriezones, de modernisering van woningen en een geheel van maatregelen die rechtstreeks de ontwikkeling van het MKB betreffen (investeringssteun, bedrijfsadviezen, economische stimu-

lering, gemeenschappelijke diensten, bevordering van innovatie, toegang tot risicokapitaal, bedrijfstakanalyses). De Commissie heeft hiervoor een bedrag uitgetrokken van 285 miljoen Ecu, verdeeld over verschillende tranches, waarvan 234 miljoen is toegewezen voor goedgekeurde programma's. De lopende specifieke programma's worden op 31 maart 1989 beëindigd.

De op Verordening (EEG) nr. 2616/80, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 216/84, gebaseerde specifieke programma's zijn gericht op de bevordering, door nieuwe economische bedrijvigheid, van de totstandkoming van alternatieve werkgelegenheid in de door de herstructurering getroffen gebieden en zones van de staalindustrie; zij kunnen daarentegen geen betrekking hebben op de interne herstructurering van de ijzer- en staalindustrie. De getroffen maatregelen zijn voornamelijk gericht op de ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen in de industrie, het ambacht en het toerisme.

In het geval van Verordening (EEG) nr. 216/84 werd 60% van de communautaire steun toegekend in verhouding tot de bij de tenuitvoerlegging van herstructureringsprogramma's die kunnen leiden tot een verslechtering van de regionale werkgelegenheidssituatie voorziene verminderingen van de productiecapaciteit. Daar er een rechtstreeks verband bestaat tussen de inkrimping van de productiecapaciteit en de arbeidsplaatsen die verloren gaan in de ijzer- en staalindustrie kunnen deze mechanismen worden beschouwd als een systeem waarbij een evenredige verhouding in acht wordt genomen tussen de verliezen in de ijzer- en staalindustrie en de toegekende communautaire omschakelingssteun.

3. Op 18 september 1987 heeft de Commissie aan de Raad een algemene mededeling betreffende het staalbeleid (*) doen toekomen waarbij ter begeleiding op regionaal niveau van de herstructureringsmaatregelen van de ijzer- en staalindustrie een voorstel voor een verordening is gevoegd betreffende de tenuitvoerlegging van een nieuw communautair programma ten behoeve van de omschakeling van de ijzer- en staalgebieden (programma Resider). Dit programma, in de financiering waarvan wordt deelgenomen door het EFRO, komt voor een bedrag van 300 miljoen Ecu ten laste van de begroting van de Gemeenschap.

Het moet dienen tot voortzetting en uitbreiding van de geldende maatregelen uit hoofde van de onder 2. genoemde Verordeningen (EEG) nr. 2616/80 en nr. 216/84; deze maatregelen hebben hoofdzakelijk tot doel de bedrijfsomstandigheden en de ontwikkeling van het MKB te verbeteren in de zones die het zwaarst zijn getroffen door de herstructurering van de staalindustrie. Het voorstel van de Commissie houdt onder meer in dat de aan de betrokken regio's en zones toe te kennen steun rechtstreeks verband moet houden met de in de staalindustrie verloren gegane arbeidsplaatsen.

De Raad heeft het Resider-programma goedgekeurd in zijn zitting van 22 december 1987.

(*) PB nr. C 173 van 1. 7. 1987.

(2) PB nr. L 271 van 15. 10. 1980.

(3) PB nr. L 27 van 31. 1. 1984.

(4) Doc. COM(87) 388 def./2, PB nr. C 272 van 10. 10. 1987, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 993/87
van de heer Spiridon Kolokotronis (S—GR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1987)

(88/C 140/11)

Betreft: Verdeling van de kredieten voor het actieprogramma tegen de kanker

1989 zal het „Europese jaar van de voorlichting over kanker” zijn. Het plan voor de activiteiten tijdens de voorbereidingsperiode, dat door de zeer deskundige Commissie van kankerspecialisten is ingediend, omvat 75 voorstellen. Op basis van deze voorstellen heeft de Commissie het actieprogramma opgesteld. Welk criterium wordt er toegepast voor de verdeling van de kredieten voor dit programma, de behoefte of de bevolkingscijfers van de Lid-Staten? Hoe hoog zijn de kredieten voor elk van de communautaire acties (preventie, voorlichting, opleiding en onderzoek) met betrekking tot Griekenland? Is de Commissie van mening dat het totale bedrag dat tot eind 1989 is uitgetrokken, op grond van de huidige gegevens bevredigend is?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie

(3 februari 1988)

Het programma waarnaar het geachte Parlementslid verwijst vormt de bijdrage van de Europese Gemeenschap tot de kankerbestrijding op het gebied van de preventie, de voorlichting, de opleiding en het onderzoek.

De door de Commissie aanbevolen begroting is als volgt verdeeld:

- Preventie: 3 950 000 Ecu voor het tijdvak 1987 tot en met 1989 (COM(85) 628 def. — financieel memorandum).
 Het aanbevolen bedrag inzake preventie is goedgekeurd in het kader van de resolutie van de Raad van 7 juli 1986 (PB nr. C 184 van 23. 7. 1986).
- Voorlichting en opleiding: 22 000 000 Ecu voor het tijdvak 1987 tot en met 1989 (COM(86) 717 def.).
 Over dit voorlichtings- en opleidingsaspect van het programma wordt nog binnen de Raad gediscussieerd.
- Onderzoek: Dit zal hoofdzakelijk worden uitgevoerd in het kader van het Vierde Programma (1987—1989) voor medisch onderzoek, dat thans aan de Raad en het Parlement is voorgelegd.

Het op 28 september 1987 door de Raad vastgestelde gemeenschappelijke standpunt, dat door het Europese Parlement op 28 oktober 1987 is goedgekeurd, brengt de duur van het programma op vijf jaar, terwijl de bedragen worden verhoogd, hetgeen ongeveer 18 miljoen Ecu voor de doestelling kanker zou opleveren. De Commissie is van mening dat dit bedrag voldoende is.

De in deze programma's vervatte acties zijn horizontaal, en er vindt geen verdeling van de kredieten per land plaats.

Niettemin zal bij de uitvoering rekening worden gehouden met de bijzondere behoeften en de specifieke kenmerken van elke Lid-Staat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1042/87

van de heer Robert Delorozoy (LDR—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 140/12)

Betreft: Toepassing van de COCOM-richtsnoeren

Het recente conflict tussen het Amerikaanse Congres en de Japanse groep Toshiba, die ervan beschuldigd wordt tussen 1982 en 1984 illegaal geavanceerde numeriek bestuurde machines, geschikt voor onderzeeërs, naar de Sovjetunie te hebben uitgevoerd, heeft duidelijk gemaakt dat het moeilijk is tussen gebruik van produkten voor militaire en civiele doeleinden te onderscheiden en de COCOM-procedures toe te passen.

Zijn er, aangezien de export van dergelijke apparatuur in de eerste plaats de defensie van de Lid-Staten raakt, maatregelen genomen met het oog op een doeltreffende controle op deze export?

**Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie**

(5 januari 1988)

De Commissie is zich bewust van de moeilijkheid om bij de export van strategische apparatuur onderscheid te maken tussen gebruik van produkten voor militaire en civiele doeleinden. Voor de controle op de export van dergelijke produkten zijn momenteel de Lid-Staten verantwoordelijk waarvan de meeste aan de werkzaamheden van het COCOM deelnemen. De Commissie neemt hieraan niet deel en kan bijgevolg niet nagaan of bedoelde controles doelmatig worden uitgeoefend.

De controles op de produkten in kwestie worden niet alleen uitgeoefend bij export naar Oostbloklanden maar naar alle landen ter wereld, inclusief de andere Lid-Staten. De Commissie is zich bewust van de negatieve consequenties die de uitoefening van dergelijke controles tussen de Lid-Staten heeft voor de voltooiing van de interne markt per einde 1992 en zoekt naar middelen om deze

controles tussen de Lid-Staten af te schaffen onder waarborging van een doelmatige controle op de export van de produkten in kwestie naar derde landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1047/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 140/13)

Betreft: Steun voor compostering

In de Bondsrepubliek Duitsland hebben de minister van Binnenlandse Zaken en het Bundesumweltamt besloten tot subsidiëring van projecten waarmee de huishoudens op het platteland worden aangezet tot het maken van compost uit hun organisch afval. Met name in het Elbe- en Donaugebied zijn hakselmachines ter beschikking gesteld van inwoners die thuis compost willen maken, evenals noodzakelijke informatie daarover. Kan de Commissie mededelen

1. of haar soortgelijke experimenten in andere Lid-Staten bekend zijn?
2. of zij niet ook van mening is dat een dergelijk beleid, onder meer op Europees niveau, moet worden aangehouden?
3. of haar composteringsprojecten in het kader van het Europees Milieujaar bekend zijn?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(25 januari 1988)

1. De Commissie dankt het geachte Parlementslid voor deze informatie. Zij weet niet of er dergelijke experimenten met steunverlening voor de compostering van huishoudelijk afval in andere Lid-Staten gaande zijn; overigens betreft het hier plaatselijke of regionale experimenten, die de Commissie in de regel niet bekend zijn.

2. Compostering van organisch huisvuil is een interessante vorm van hergebruik. Meer in het algemeen is de Commissie in het vierde Milieu-actieprogramma⁽¹⁾ van oordeel „dat de belangrijkste maatregel op lange termijn er wellicht in bestaat een veel hogere mate van hergebruik en recycling van afval tot stand te brengen dan momenteel het geval is”. Een dergelijke maatregel is dus uiterst positief en past in de prioriteitenstelling van de Commissie.

3. Er is geen composteringsproject dat in het kader van het Europees Jaar van het Milieu uit de communautaire

begroting wordt gefinancierd. Het is evenwel mogelijk dat er niet rechtstreeks door de Gemeenschap gesteunde projecten voor de recycling van afvalstoffen zijn, die ook compostering omvatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1057/87

van mevrouw Vera Squarcialupi (COM—I)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 140/14)

Betreft: Ontoereikende veiligheid bij de bouw van de kerninstallatie te Montalto di Castro

De CGIL — Confederazione Generale Italiana dei Lavoratori — heeft een document voorgelegd over de bouw van de kerncentrale te Montalto di Castro waarvan de hoofdlijnen als volgt kunnen worden samengevat: een groot en onoverzichtelijk aantal aannemers en onderaannemers, slechts 40 personen controleren het werk van praktisch 6 000 arbeiders en 104 bedrijven; te weinig controle op de kwaliteit van de afzonderlijke onderdelen die worden gebruikt bij de bouw en hun structuur, hetgeen ten koste gaat van de basisgarantie voor de veiligheid met als gevolg dat slechts 25% van alle geïnstalleerde onderdelen de noodzakelijke garanties bieden; het ontbreken van infrastructuur die zijn voorzien voor het inwerkingtreden van het rampenplan voor wat betreft de gezondheidsdienst en het epidemiologisch onderzoek; sociale spanningen, een enorme stijging van de kosten (oorspronkelijk waren 26 miljoen manuren geraamd, daarvan zijn thans 24 miljoen verricht; thans worden nog 26 miljoen meer manuren geraamd). Iedere dag van stilstand van de werkzaamheden kost bovendien 700 miljoen lire en het is al twaalf keer gebeurd dat de werkzaamheden werden stilgelegd. Kan de Commissie mededelen welke haar indrukken zijn van dit document?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie

(22 februari 1988)

De Commissie beschikt niet over het document van de CGIL waar het geachte Parlementslid op doelt.

Wat de veiligheid van kerninstallaties betreft, herinnert de Commissie er evenwel aan dat de Lid-Staten krachtens titel VII van de richtlijn van de Raad met betrekking tot de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren⁽¹⁾ dienen te zorgen voor onderzoek en goedkeuring van installaties die een blootstellingsrisico opleveren.

Krachtens deze richtlijn zijn de Italiaanse autoriteiten onder andere verantwoordelijk voor de vergunningverlening

voor alle kerninstallaties. Een beoordeling van de organisatorische aspecten van de bouwwerkzaamheden en de gevolgen daarvan voor de veiligheid van het bedrijf van de Montalto di Castro centrale is derhalve uitsluitend een aangelegenheid van de Italiaanse autoriteiten.

⁽¹⁾ PB nr. L 246 van 17. 9. 1980 en PB nr. L 265 van 5. 10. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1097/87

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 140/15)

Betreft: Europese samenwerking tussen brandwondencentra

Naar aanleiding van het zware ongeval met een tankwagen in Herborn, is gebleken dat er vanuit West-Duitsland contact gezocht werd met de Antwerpse brandwondenkliniek om eventueel een aantal slachtoffers op te vangen.

Kan de Commissie een overzicht geven van de bestaande akkoorden tussen de brandwondencentra in de verschillende Lid-Staten.

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie

(8 januari 1988)

Na de vergadering van de Ministers van Volksgezondheid op 16 november 1978 heeft de Commissie in nauwe samenwerking met deskundigen van de Lid-Staten de inventaris opgemaakt van de maatregelen voor wederzijdse medische bijstand die kunnen worden getroffen bij rampen, grote ongevallen en uitzonderlijk ernstige ziekten. De verzamelde informatie omvat met name de door de Lid-Staten op dat gebied gesloten samenwerkingsovereenkomsten, alsook een overzicht van de gespecialiseerde centra die personen met ernstige brandwonden kunnen opnemen. Het verslag werd in 1983 gepubliceerd⁽¹⁾; de Commissie werkt thans aan de bijwerking ervan. Tot dusver hebben België, Denemarken, Griekenland en het Verenigd Koninkrijk aanvullende informatie betreffende personen met ernstige brandwonden verstrekt.

Het zware ongeval van Herborn toonde het waardevolle karakter van deze werkzaamheden aan, omdat daarbij bleek dat transnationale samenwerking bij de behandeling van personen met levensgevaarlijke brandwonden nuttig kan zijn dank zij het groter aantal zeer gespecialiseerde inrichtingen (schaafeffect door een „pool” van middelen).

Ook is daarbij duidelijk geworden dat het van belang is dat de betrokken instanties snel op de hoogte zijn van de mogelijkheden inzake externe hulpverlening en de kanalen die zij moeten volgen om die te krijgen.

De Commissie is derhalve voornemens haar actie op dit gebied voort te zetten. Zij is van oordeel dat de gegevens betreffende de behandeling van personen met ernstige brandwonden thuishoren in een informatienetwerk; momenteel bestudeert zij de totstandbrenging van een dergelijk netwerk:

- enerzijds in het kader van het „Vademecum” voor de civiele bescherming, waarom is gevraagd in een resolutie van de met civiele bescherming belaste ministers ⁽²⁾; het Vademecum moet de met het inschatten van de behoeften belaste instanties helpen door hun met name de gegevens te verstrekken inzake de hulp die zij buiten hun eigen land kunnen vragen;
- anderzijds in het kader van haar onderzoek betreffende de wederzijdse bijstand tussen de Lid-Staten bij kernongevallen ⁽³⁾; bij dergelijke ongevallen komen immers veel brandwonden voor. Zo werden ongeveer 200 personen die in Tsjernobyl het slachtoffer werden van gammastraling en/of brandwonden door bètastraling en stoom en vuur, in „brandwondencentra” opgenomen.

⁽¹⁾ Mutual health assistance measures to be applied in the event of disasters or particularly serious accidents or diseases (Maatregelen voor wederzijdse medische bijstand die kunnen worden getroffen bij rampen, grote ongevallen en uitzonderlijk ernstige ziekten) (enquête bij de Lid-Staten). EUR 8271 (1983).

⁽²⁾ „Communautaire samenwerking op het gebied van civiele bescherming (mededeling van de Commissie) — Doc. COM(87) 161 def. „Resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, van 25 juni 1987 betreffende de instelling van communautaire samenwerking op het gebied van de civiele bescherming”. PB nr. C 176 van 4. 7. 1987.

⁽³⁾ „Wederzijdse medische bijstand bij kernongevallen” (verslag van de Commissie) — Doc. COM(87) 206 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1117/87

van de heer Dieter Rogalla (S—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 140/16)

Betreft: Grieks identiteitsbewijs en vrij verkeer

1. Is het de Commissie bekend dat tot het vrije verkeer van personen gerechtigde Grieken, binnenkomst en verblijf in de Bondsrepubliek Duitsland in strijd met paragraaf 10 van het Aufenthaltsgesetz worden ontzegd, hoewel zij zich aan de hand van een identiteitsbewijs van de Griekse overheid kunnen legitimeren?

2. Deelt de Commissie de opvatting van de minister van Binnenlandse Zaken van de Duitse Bondsrepubliek dat het Griekse identiteitsbewijs geen reisdocument is?

3. Is het de Commissie bekend of er nog andere Lid-Staten zijn die het identiteitsbewijs eveneens niet als legitimatiebewijs erkennen?

4. Welke maatregelen zal de Commissie eventueel nemen om te waarborgen dat het vrije verkeer van personen ten volle geldt voor Griekse burgers die zich door een officieel identiteitsbewijs van de Griekse overheid kunnen legitimeren?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(28 januari 1988)

1. De Commissie is op de hoogte van het door het geachte Parlements lid gesignaleerde feit.

2. Neen.

3. Neen.

4. De Commissie zal contact opnemen met de Duitse autoriteiten om na te gaan of er al dan niet sprake is van een inbreuk op het gemeenschapsrecht; indien nodig zal zij een inbreukprocedure inleiden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1137/87

van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 140/17)

Betreft: Het toestaan van uitzonderlijk vervoer in het Verenigd Koninkrijk

Is het de Commissie bekend dat in het Verenigd Koninkrijk indien:

- de totale breedte van een voertuig meer dan 2,90 m of
- de lengte van een aanhangwagen/oplegger inclusief een eventuele uitsteek van de lading meer dan 18,30 m, of
- de totale lengte meer dan 25,90 m, of
- het totaalgewicht meer dan 76 200 kg bedraagt, of
- de lading aan de voor- of achterzijde meer dan 3,05 m uitsteekt

aan alle politie-instanties ten minste 2 werkdagen voor het begin van het transport een overzicht van de route alsmede een tijdschema dient te worden gezonden?

En is het de Commissie bekend dat bij overschrijding van de maximaal toegestane gewichten iedere wegbeheerder (Road and Bridge Authority) ten minste 2 werkdagen tevoren van het transport in kennis dient te worden gesteld; en indien het totaalgewicht meer bedraagt dan 76 200 kg hiervoor een periode geldt van tenminste 6 werkdagen?

Acht de Commissie deze te volgen procedure niet om-slacting en tijdrovend?

Zou er geen verbetering kunnen worden bereikt door het centraliseren van de verlening van ontheffingen?

Welke stappen denkt de Commissie te ondernemen ten einde deze situatie te verbeteren?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(4 februari 1988)

De door het geachte Parlementslid genoemde procedures voor uitzonderlijk vervoer in het Verenigd Koninkrijk zijn de Commissie bekend.

Ofschoon met deze procedures veel tijd gemoeid is, meent de Commissie te weten dat de betrokken autoriteiten van dit soort vervoer vroeg op de hoogte dienen te worden gebracht om redenen die verband houden met de verkeersveiligheid en dat de centralisatie van het afgeven van speciale vergunningen voor dit soort vervoer de procedures niet zou bekorten, aangezien de plaatselijke instanties hoe dan ook bij de besluitvorming betreffende het toestaan van het vervoer moeten worden betrokken.

Aangezien de procedures in het Verenigd Koninkrijk niet op discriminerende wijze ten aanzien van niet-Britse vervoerondernemers worden toegepast, overweegt de Commissie momenteel geen stappen ten aanzien van deze situatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1146/87

**van de heer Michelangelo Ciancaglini (PPE—I)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(1 september 1987)

(88/C 140/18)

Betreft: Informatiebalies voor ondernemingen

1. Kan de Commissie de reden aangeven waarom, in afwijking van hetgeen dit voorjaar werd overeengekomen door de vertegenwoordiger van de Commissie en de Italiaanse minister voor de coördinatie van de beleidsvormen van de Gemeenschap, zij besloten heeft tot opening van twee informatiebalies voor ondernemingen te Milaan en te Napoli, onder uitsluiting van de Kamer van Koophandel van Chieti?

2. Kan dit besluit in positieve zin worden herzien?

3. Er zij op gewezen dat de Kamer van Koophandel van Chieti zich sedert meer dan een jaar bezighoudt met de verspreiding van informatie aan ondernemingen over de mogelijkheden die worden geboden in het kader van de financiële steunmaatregelen van de Gemeenschap en de Italiaanse staat, evenals bij de ontwikkelingssamenwerking. Gelijktijdig werden in de diverse bedrijfssectoren publikaties voorbereid en verspreid over de steunmaatregelen en de leningen van de Gemeenschap en, meer in het algemeen, werd een programma gelanceerd voor de oprichting van een ontwikkelingsagentschap dat de ondernemingen aanmoedigt en steunt bij de verwerving van risicodragend kapitaal, de gemeenschapsgelden en nationale fondsen alsmede bij de verbetering van de handelsstromen en de export.

Is de Commissie niet van mening dat het op de grondslag van deze elementen nuttig zou zijn in het kader van de „on line”-dienst bij voornoemde Kamer van Koophandel van Chieti een informatie-desk te openen?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(16 februari 1988)

Voor de keuze van de „EG-adviesbureaus” heeft de Commissie in maart jongstleden een verzoek om voorstellen gedaan (103/87). De zeer vele kandidaturen werden door de Commissie zelf technisch geëvalueerd.

Daar het hier gaat om een proefproject moest het aantal aan te houden vestigingen kwantitatief beperkt en geografisch gespreid worden. Niet alleen op grond van geografische diversificeringscriteria, maar ook rekening houdend met de verschillende sociaal-economische structuren, werd de kandidatuur van 39 „EG-adviesbureaus” gespreid over het gehele grondgebied van de Gemeenschap, aanvaard.

In verband met deze voorlopige diversificering tijdens de proefperiode werden de Italiaanse bureaus respectievelijk te Brescia, Bologna, Napels en Milaan gekozen.

De kandidatuur van de kamer van Koophandel van Chieti werd door de Commissie degelijk en zeer belangwekkend geacht maar kon voor de eerste proeffase van voorafgaande observatie niet worden aangehouden.

Gezien echter de uitstekende kwaliteit van de voorstellen die aan de Commissie werden gedaan — die van Chieti en van vele andere — wordt overwogen zo spoedig mogelijk, in het begin van 1988, over te gaan tot de evaluatie van de eerste ervaringen. In dit verband zal de kandidatuur van de Kamer van Koophandel van Chieti, welke vele kwaliteiten heeft, aan het eind van de proeffase in overweging worden genomen.

Inmiddels houdt de Commissie alle belangstellende partners op de hoogte van de ontwikkeling van het project.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1287/87

van mevrouw Ursula Braun-Moser (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 september 1987)

(88/C 140/19)

Betreft: Schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven in de Gemeenschap

Burgers van de Gemeenschap die in een Lid-Staat die niet hun vaderland is het slachtoffer van criminele handelingen zijn geworden, krijgen tot nu toe — als zij dit al krijgen — op grond van bilaterale overeenkomsten schadeloosstelling of financiële steun.

Een door de Raad van Europa opgestelde overeenkomst over de schadeloosstelling van slachtoffers van geweldsmisdrijven (24. 10. 1983) werd tot nu toe nog niet geratificeerd.

In Verordening (EEG) nr. 1612/68 van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾ wordt in artikel 7 bepaald dat een werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat op grond van zijn nationaliteit op het grondgebied van andere Lid-Staten niet anders mag worden behandeld dan de nationale werknemers. Dit geldt niet alleen ten aanzien van de voorwaarden voor tewerkstelling en arbeid, maar ook ten aanzien van de in de betreffende Lid-Staat toegekende sociale voordelen.

Hoe interpreteert de Commissie in juridische zin de vraag of schadeloosstelling van slachtoffers een „sociaal voordeel” is en derhalve ook aan slachtoffers van criminele handelingen en gewelddaden uit andere Lid-Staten dient te worden toegekend?

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 2.

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(2 februari 1988)

Algemeen beschouwd laat het Gemeenschapsrecht de Lid-Staten volledig vrij om al dan niet een stelsel van schadeloosstelling ten behoeve van slachtoffers van agressieve behandelingen in het leven te roepen en de voorwaarden voor tenuitvoerlegging ervan vast te stellen. Een dergelijke regeling dient eveneens verenigbaar te zijn met de regel van non-discriminatie op grond van de nationaliteit, die is bekrachtigd in artikel 7 van het EEG-Verdrag en nader uitgewerkt, wat het vrije verkeer van werknemers betreft, in de artikelen 48, lid 2, van het Verdrag en 7, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1612/68 voor wat betreft de toekenning van de sociale voordelen.

Krachtens een constante jurisprudentie van het Hof van Justitie moet het begrip „sociale voordelen” zo ruim mogelijk worden opgevat, d.w.z. slaan op „alle voordelen die, al dan niet verbonden aan een arbeidsovereenkomst, in het algemeen aan werknemers worden toegekend, voornamelijk op grond van hun objectieve hoedanigheid van werknemers of enkel wegens het feit dat zij ingezetenen zijn, zodat de uitbreiding ervan tot de werknemers die onderdaan van andere Lid-Staten zijn geschikt lijkt om hun mobiliteit binnen de Gemeenschap te vergemakkelijken” (zaak 207/78, Even, Jurisprudentie 1979, 2019). Als zodanig valt het, naar het oordeel van de Commissie, onder de regeling inzake schadeloosstelling door de Lid-Staat waaruit de personen die slachtoffer zijn van een gewelddaad afkomstig zijn.

Er valt verder te wijzen op zaak 186/87 (Cowan), die momenteel bij het Hof van Justitie in behandeling is en waarin de kwestie van de schadeloosstelling door de Franse Staat van slachtoffers van gewelddaden met inachtneming van de regel van non-discriminatie, speciaal voor wat betreft de verleners of ontvangers van diensten in de zin van de artikelen 59 en volgende van het Verdrag, aan de orde wordt gesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1299/87

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 september 1987)

(88/C 140/20)

Betreft: Problemen van de intracommunautaire grensoverschrijdende binnenvaart

Een Frans interministerieel comité voor ruimtelijke ordening besliste in 1968 bij de modernisering van de nationale waterwegen de voorkeur te geven aan de oost-west-assen boven de zuid-noord-verbindingen. Uitdrukkelijk werd gesteld dat de positie van Antwerpen niet mocht worden versterkt. Toch voorziet het plan Grégoire voor een Europees waterwegennet in de verbetering van de waterwegeninfrastructuur tussen Frankrijk en België. Het is al in grote lijnen gerealiseerd. Maar zolang de sectie tussen Valenciennes en Compiègne, die het Franse noorden, de Atlantische havens en het Parijse bekken aansluiting moet geven op de Schelde en de Leie, niet op 1 500 ton gebracht wordt, blijft de Seine in noordelijke richting geïsoleerd. De toegang tot de rivierhaven van Parijs — ook de graanzolder van Europa genoemd — is voor de Belgische zee- en rivierhavens en voor de watergebonden industrie in Zuidwest-Vlaanderen belangrijk. Het niet op formaat brengen van de sectie Valenciennes Compiègne zou bovendien de Belgische veevoeder- en graanrijverheid in een zeer moeilijk parket brengen.

Graag vernam ik van de Commissie welke maatregelen zij onder meer in het kader van het op de grensregio's ge-

richte regionaal beleid en met het oog op de verwezenlijking van de interne markt in 1992 zal voorstellen met betrekking tot de problemen van de intracommunautaire grensoverschrijdende binnenvaart.

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(4 februari 1988)

De door het geachte Parlements lid gestelde vraag werd in de bijeenkomst van het Comité van de Vekeerswegen van 28 april 1987 aan de orde gesteld. Volgens de Franse autoriteiten kon het definitieve tracé van de verbinding Seine-Schelde nog niet worden vastgesteld, hoewel het ernaar uitziet dat ten gunste van het tracé via St.-Quentin zal worden beslist. Op de Franse begroting van 1987 is evenwel geen desbetreffende financiering voorzien.

De Commissie diende het Vervoersinfrastructuurprogramma op middellange termijn in juli 1986 bij de Raad en het Europese Parlement in ⁽¹⁾. Dit programma nu voorziet in een waterwegennet van klasse IV dat bevaarbaar is door motorschepen van ten minste 1 350 ton. Als prioritaire projecten beschouwt de Commissie met name de verbindingen die stroomgebieden verbinden, zoals de verbindingen Seine-Schelde of Rijn-Rhône.

Over het programma op middellange termijn werd evenwel nog geen overeenstemming bereikt in de Raad.

De Commissie wijst er voorts op dat het EFRO in 1984 6 600 000 FF heeft bijgedragen om het Scheldekanaal tussen Fresnes en de Belgische grens op het formaat van 1 350 ton te brengen. Een andere soortgelijke aanvraag, maar voor een lager bedrag, is thans bij de diensten van de Commissie in onderzoek.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 340 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1316/87

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 oktober 1987)
(88/C 140/21)

Betreft: Het storten van Nederlands afval in België

Ondanks de verklaringen van Belgische en Nederlandse bewindvoerders, is er nog steeds geen einde gekomen aan de enorme afvalstromen uit Nederland naar België.

Het illegaal dumpen gaat door en gebeurt meestal in oude steen- of zandgroeven.

Kan de Commissie een overzicht geven van de concrete maatregelen die genomen zijn om het illegaal dumpen tegen te gaan?

Kan de Commissie aangeven welke projecten op korte en/of lange termijn gepland zijn om de afvalstroom te stoppen?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(20 april 1988)

Het grensoverschrijdend vervoer van gevaarlijke afvalstoffen is in communautair verband geregeld bij de richtlijn van de Raad van 6 december 1984 betreffende toezicht en controle op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen in de Gemeenschap (84/631/EEG) ⁽¹⁾. Per 1 oktober 1987 had de Nederlandse regering nog niet alle wetgevende maatregelen getroffen om deze richtlijn ten uitvoer te leggen terwijl het Belgische Koninklijk Besluit van 2 juni 1987 waarbij de uitvoer, invoer en doorvoer van afvalstoffen wordt geregeld al sedert 19 augustus 1987 van kracht is.

De Commissie is van oordeel dat de effectieve en snelle toepassing van de in de richtlijn bedoelde procedure van voorafgaande kennisgeving, afdoende controle waarborgt op de afvalstromen vanaf het ontstaan tot de definitieve verwijdering, wanneer deze in een ander Lid-Staat plaatsvindt.

In dit verband hebben de Nederlandse autoriteiten de Commissie op de hoogte gesteld van de maatregelen die zij zeer binnenkort zullen treffen om het beginsel van de communautaire richtlijn toe te passen, ondermeer een gedragscode voor de vervoerders met een vergunning om afvalstoffen te vervoeren alsmede van de administratieve instructies die moeten garanderen dat de ter zake bevoegde Nederlandse autoriteiten de Belgische autoriteiten vooraf kennisgeven van iedere grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen.

⁽¹⁾ PB nr. L 326 van 13. 12. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1327/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 oktober 1987)
(88/C 140/22)

Betreft: Staatssteun voor milieubescherming

Wat is de huidige situatie inzake staatssteun ter bevordering van de milieubescherming uit hoofde van de artikelen 92 e.v. van het Verdrag van Rome?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(18 december 1987)

Staatssteun ter bevordering van de milieubescherming valt onder de werkingssfeer van artikel 92 en volgende EEG-Verdrag, waarbij het beginsel van een verbod van staatssteun wordt ingevoerd, evenwel met bepaalde afwijkingen.

Op het gebied van de milieubescherming huldigt de Commissie het beginsel „de vervuiler betaalt”, d.w.z. dat de vervuilers in het algemeen moeten worden verplicht om alle kosten te dragen die voortvloeien uit de maatregelen die nodig zijn om de (nationale of communautaire) normen op het gebied van de vervuiliingsbestrijding na te leven.

Gezien de noodzaak om de kwaliteit van het milieu snel te verbeteren en om rekening te houden met de mogelijkheden van de ondernemingen om aan nieuwe, van kracht wordende normen te voldoen, past de Commissie ter zake een specifieke regeling toe, op grond waarvan bepaalde steunmaatregelen van de Staten ten behoeve van het milieu verenigbaar worden geacht met de gemeenschappelijke markt.

Onder verwijzing naar artikel 92, lid 3, sub b), EEG-Verdrag — steunmaatregelen om de verwezenlijking van een project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen — kan onder de navolgende voorwaarden steun worden verleend aan investeringen om aan nieuwe normen te kunnen voldoen:

- de netto-intensiteit van de steun mag ten hoogste 15% van het bedrag van de betrokken investering bedragen;
- alleen installaties die ten minste twee jaar vóór de inwerkingtreding van de nieuwe normen operationeel waren, komen voor steun in aanmerking;
- het eventuele deel van de investeringen dat tot een vergroting van de produktiecapaciteit leidt, komt niet voor steun in aanmerking;
- de kosten van vervanging en het in bedrijf zijn van de installaties komen ten laste van de onderneming.

De steunregelingen die niet aan deze voorwaarden voldoen, bij voorbeeld omdat zij het toegestane percentage overschrijden, maar tevens andere doelstellingen op het gebied van de vervuiliingsbestrijding bezitten, moeten vooraf bij de Commissie worden aangemeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 93, lid 3, EEG-Verdrag en op deze steunregelingen kunnen eventueel de afwijkingen van artikel 92, lid 3, sub c), EEG-Verdrag worden toegepast. De evaluatie van deze regelingen geschiedt op basis van de beginselen van deze artikelen van het Verdrag.

De eerste regeling op het gebied van staatssteun werd in 1974 vastgesteld. Zij werd in gewijzigde vorm twee keer verlengd en blijft van kracht tijdens de periode van de verwezenlijking van het Vierde Actieprogramma op milieugebied (1987—1992).

Niettemin behoudt de Commissie zich het recht voor om haar criteria vóór de vervaldatum van de regeling te herzien indien haar bij onderzoek van het beginsel „de vervuiler betaalt” blijkt dat wijzigingen gewenst zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1359/87

van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 oktober 1987)

(88/C 140/23)

Betreft: Textiel — Boussac — teruggave van EG-steun door Frankrijk

De Commissie heeft besloten de Franse regering te verzoeken om een bedrag van 338 miljoen FF aan overheidssteun terug te vorderen van de onderneming Boussac, de vijfde textielfabrikant in de EG.

De Commissie is van mening dat deze steun illegaal is, omdat zij daarvan niet op de hoogte is gesteld overeenkomstig de geldende procedures, met name de „gedragscode” uit 1971.

Dit bedrag maakt deel uit van in totaal 999 miljoen FF die de Franse overheid tussen 1982 en 1985 in de vorm van zachte leningen en kapitaalsteun aan Boussac heeft verstrekt.

Hoe hebben de Franse overheid en Financière Agache, de holding die hete Boussac-concern beheerst, op het standpunt van de Commissie gereageerd?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(18 december 1987)

De Franse regering heeft de Commissie geen opmerkingen doen toekomen inzake de beschikking van 15 juli 1987 met betrekking tot de aan Boussac Saint Frères verleende steun. Op 4 oktober 1987 heeft zij echter bij het Hof van Justitie beroep ingesteld tegen de beschikking en daarbij hoofdzakelijk de volgende middelen voorgedragen:

- De Commissie heeft ten onrechte aangenomen dat de maatregelen ten behoeve van Boussac staatssteun vormen in de zin van artikel 92, lid 1, EEG-Verdrag. In feite werden de maatregelen genomen op basis van overwegingen en overeenkomstig criteria die gewoonlijk op de markt gelden en iedere particuliere investeerder zou onder soortgelijke omstandigheden net zo hebben gehandeld.
- Ook al zouden bepaalde maatregelen steunelementen hebben bevat, dan nog zouden deze ingevolge artikel 92, lid 3, EEG-Verdrag verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt omdat zij hulp betekenden voor de financiering van een herstructureringsplan en hierdoor de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt niet zodanig werden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.
- De beschikking van de Commissie is niet voldoende met redenen omkleed.
- De Commissie maakte inbreuk op verschillende procedurevoorschriften doordat zij haar beschikking pas in juli 1987 heeft gegeven.

In de loop van de bij het Hof ingestelde procedure zal de Commissie al deze argumenten weerleggen.

Van Financière Agache, de holding die Boussac Saint Frères controleert, zijn geen opmerkingen over de beschikking van 15 juli 1987 ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1383/87

van de heer Klaus Hänsch (S—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 oktober 1987)

(88/C 140/24)

Betreft: Onderzoekproject betreffende de crisis in de traditionele industriegebieden

1. Is de Commissie op de hoogte van het plan voor een coöperatief Europees-Amerikaans onderzoekproject, waarbij onder de naam „Sociaal-economische structuurveranderingen — nationale problemen, transnationale oplossingen” wordt beoogd een bijzonder aspect te onderzoeken van de problemen waarmee de traditionele industriegebieden in de westerse landen worden geconfronteerd?

2. Is de Commissie ook van mening dat de Gemeenschap zich niet alleen dient bezig te houden met crisishoersing, maar dat het ook aan haar is de oorzaken van de crisis te onderzoeken, ten einde deze beter in de hand te kunnen houden?

3. Is de Commissie bereid het bovengenoemde project materieel te steunen en hiervoor, indien nodig, de noodzakelijke voorwaarden te scheppen?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**

(15 februari 1988)

Het bestaan van een plan voor een gezamenlijk Europees-Amerikaans onderzoekproject, genaamd „Sociaal-economische structuurveranderingen — nationale problemen, transnationale oplossingen”, dat tot doel heeft de problemen waarmee de oude industriegebieden van de westerse landen te kampen hebben te onderzoeken, is de Commissie bekend.

Hoewel de Commissie evenals het geachte Parlementslid van oordeel is dat voor een betere beheersing van de crisis de diepere oorzaken daarvan moeten worden gezocht, meent zij niet steun te kunnen geven aan bovengenoemd project.

Zij voert reeds onderzoek uit in het kader van het „Onderzoek- en actieprogramma inzake de ontwikkeling van de arbeidsmarkt” en van het „Meerjarenprogramma voor studies op regionaal gebied” welke in vele opzichten de-

zelfde onderwerpen betreffen als het Europees-Amerikaanse project, dat overigens te uitgebreid en onvoldoende operationeel lijkt.

Bovendien zijn de kosten ervan zeer hoog. De Commissie beschikt niet over onbeperkte kredieten voor het onderzoek en de organisatie van conferenties en in het algemeen besluit zij zelf over haar eigen prioriteiten, waarna zij contact opneemt met de geschikte organismen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1403/87

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 oktober 1987)

(88/C 140/25)

Betreft: Toegestane afwijkingen bij de toepassing van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ van de EG inzake het behoud van de vogelstand

Kan de Commissie mededelen welke afwijkingen de diverse Lid-Staten zijn toegestaan bij de toepassing van deze richtlijn?

Heeft België om dezelfde afwijkingen verzocht?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(27 januari 1988)

Krachtens artikel 9 van Richtlijn 79/409/EEG is het de Lid-Staten toegestaan af te wijken van de artikelen 5, 6 en 7 van de richtlijn. Elk jaar sturen zij de Commissie een rapport over de toegestane afwijkingen. De tot 1 september 1987 meegedeelde afwijkingen zijn gebundeld in een werkdocument dat de Commissie het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van de Commissie rechtstreeks zal toezenden.

In de kwestie van de door België toegestane afwijkingen zijn twee aspecten te onderscheiden:

a) In de eerste plaats bevatten de diverse Belgische wetten ter omzetting van Richtlijn 79/409/EEG afwijkingen van verscheidene bepalingen van genoemde richtlijn. Volgens de Belgische regering berusten deze afwijkingen op artikel 9 van de richtlijn. In zijn uitspraak van 8 juli 1987 heeft het Hof van Justitie evenwel geoordeeld dat de afwijkingen in kwestie niet gerechtvaardigd zijn en wel met name wat betreft de volgende punten:

De Belgische wetgeving laat het toe vogelnesten aan huizen en bijgebouwen te verstoren, verwijderen of vernietigen, hetgeen in strijd is met artikel 5, sub b) van de richtlijn.

Volgens de Belgische regering is deze afwijking overeenkomstig artikel 9, lid 1, sub a), eerste streepje, om redenen van volksgezondheid en openbare veiligheid gerechtvaardigd, aangezien de aanwezigheid van nesten in rookvangen en schoorstenen de oorzaak kan zijn van brand, overstroming en hygiëneproblemen.

Volgens het arrest van het Hof is deze afwijking onvoldoende afgebakend, in die zin dat zij niet beperkt blijft tot die specifieke omstandigheden waarin er geen andere bevredigende oplossing is dan de vernietiging of verwijdering van de nesten. De afwijking is evenmin in overeenstemming met lid 2 van artikel 9, daar niet wordt vermeld onder welke voorwaarden met betrekking tot het risico en onder welke omstandigheden van tijd en plaats deze afwijkende maatregelen mogen worden genomen, noch welke controles worden uitgevoerd.

De Belgische wetgeving laat in afwijking van de artikelen 5, 6 en 7 van de richtlijn toe bepaalde beschermde soorten, namelijk de huismus, de ringmus en de spreuuw te vangen, doden, vernietigen of verjagen, alsmede hun eieren en nesten te vernietigen en hun jongen te doden.

Volgens de Belgische regering is deze afwijking overeenkomstig artikel 9 van de richtlijn gerechtvaardigd, op grond van het feit dat de bedoelde vogelsoorten schade toebrengen aan akkers en boomgaarden.

Ook wat dit betreft heeft het Hof geoordeeld dat de afwijkingen door hun algemene karakter de door artikel 9 van de richtlijn gestelde grenzen overschrijden.

De Belgische wetgeving verzet zich niet tegen het houden en uitwisselen van bepaalde vogelsoorten die niet voorkomen op de lijst van bijlage III van de richtlijn. Volgens de Belgische regering is deze afwijking op grond van artikel 9, lid 1, sub c), van de richtlijn toegestaan.

Naar het oordeel van het Hof van Justitie is een beroep op deze bepaling van de richtlijn evenwel ongegrond, in die zin dat het in België geldende systeem, volgens hetwelk de lijst van vogels die bejaagd en gehouden mogen worden naar goeddunken van de bevoegde instantie mag worden gewijzigd, geen garantie biedt dat het toegestane aantal gevangen vogels tot kleine hoeveelheden beperkt blijft, dat de periode begrensd is (nestbouwperiode, etc.), en dat alleen vogels mogen worden gevangen of gehouden in die gevallen waarin er geen andere bevredigende oplossing bestaat.

De wetgeving van het Waalse en Brusselse gewest biedt de bevoegde minister de mogelijkheid tijdelijke afwijkingen van de algemene bepalingen inzake vogelbescherming toe te staan, met name om redenen van lokaal belang.

Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip „lokaal belang” niet voorkomt onder de in artikel 9, lid 1, van de richtlijn limitatief opgesomde redenen en dat hierop dus geen rechtsgeldig beroep kan worden gedaan.

Overeenkomstig artikel 171 van het Verdrag is het Koninkrijk België verplicht de nodige maatregelen ter uitvoering van dit arrest te treffen en dientengevolge haar wetgeving aan te passen.

- b) Afgezien van deze algemene afwijkingen heeft België de Commissie een lijst van 20 afwijkingen doen toekomen, die gebaseerd zijn op de verschillende in artikel 9 van de richtlijn bedoelde redenen.

Deze afwijkingen, die enkel op het Vlaamse gewest betrekking hebben, worden momenteel door de diensten van de Commissie bestudeerd.

Tot op heden heeft de Commissie nog geen mededeling ontvangen over afwijkingen die betrekking hebben op het Waalse of Brusselse gewest.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1457/87

van de heer Pedro Argüelles Salaverria (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 oktober 1987)

(88/C 140/26)

Betreft: Reclame in schoolschriften

Bij het begin van het nieuwe schooljaar was voor talrijke scholieren van een bepaalde Lid-Staat een verrassing weggelegd: in de schoolschriften zijn nu bladzijden met commerciële reclame opgenomen.

Daar staat tegenover dat de prijs van deze schriften aanmerkelijk lager ligt dan in vorige schooljaren; aldus kunnen, door de reclame in de schoolschriften te gedogen, de kosten van schoolbenodigdheden worden verminderd.

Kan de Commissie mededelen of zij het, gelet op het feit dat zowel onder de ouders als onder de leerlingen hierover tegenstrijdige meningen heersen, en gezien de mogelijke schadelijke invloed van een dergelijke maatregel in andere landen van de Gemeenschap, aanbevelenswaardig acht om, als onderdeel van het onderwijsmateriaal voor scholieren in de Lid-Statens, reclame op te nemen in schriften en schoolboeken zodat de gezinnen minder hoeven uit te geven aan schoolbenodigdheden?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(5 februari 1988)

De Commissie meent dat de bevoegde autoriteiten van de Lid-Statens moeten uitmaken of het aanbeveling verdient commerciële reclame in schoolschriften op te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1463/87
van de heer Carlos Robles Piquer (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 oktober 1987)
(88/C 140/27)

Betreft: Monopolie van nationale telecommunicatiebedrijven op de „modem”

Enkele instellingen van de Gemeenschap hebben, om tot de uitbreiding van het computernet van de Gemeenschap bij te dragen, zowel bij hun eigen diensten als bij organen in Lid-Staten die bijzonder nauwe betrekkingen met deze instellingen onderhouden, computerapparatuur geplaatst die toegang tot het desbetreffende communautaire net mogelijk maakt.

Sommige van deze installaties kunnen echter niet worden gebruikt, deels omdat een essentieel onderdeel, de modulator/demodulator, „modem” genoemd, in sommige landen onder monopolie van de nationale telecommunicatiebedrijven staat, hetgeen de verspreiding en het gebruik ervan en derhalve ook een behoorlijk gebruik van de door de Gemeenschap verschaft computerterminals bemoeilijkt.

Kan de Commissie mededelen wat de huidige stand van zaken is en of het toelaatbaar is dat sommige nationale telecommunicatiebedrijven het alleenrecht op deze „modems” hebben?

Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie
(18 januari 1988)

De Commissie is van mening (zie punt 294 van het Zes-
tiende Verslag over het Mededingingsbeleid) dat de voor-
schriften op basis waarvan de Lid-Staten bepaalde natio-
nale instellingen de exclusieve rechten verlenen op het in
de handel brengen van modems, onder artikel 90, lid 1,
van het EEG-Verdrag vallen, in combinatie met artikel 37.
Ze kunnen immers niet alleen de vrije keuze van de ge-
bruikers tussen de door verschillende leveranciers aange-
boden apparatuur in de weg staan, maar tevens tot een
ongelijke behandeling van uit andere Lid-Staten afkom-
stige produkten leiden.

De Commissie wijst het geachte Parlements-
lid op het feit dat zij de Bondsrepubliek Duitsland ertoe gebrach-
t heeft een einde te maken aan het monopolie van de Deutsche
Bundespost op het in de handel brengen van modems.

In de Bondsrepubliek Duitsland is de handel in particu-
liere modems op 1 december 1986 vrijgegeven.

Ten behoeve van de voor particuliere modems vereiste
goedkeuringsprocedure moeten evenwel technische speci-
ficaties worden opgesteld. Deze zijn momenteel in voor-
bereiding.

Niettemin zal het nog enige tijd vergen voordat de proce-
dure voor alle modems zal gelden.

De Commissie spant zich dan ook tot het uiterste in om
het standaardiseringsproces op Europees niveau te ver-
snellen ten einde ervoor te zorgen dat een zelfde type
modem in alle Lid-Staten verkocht en aangesloten mag
worden.

Tevens voert zij besprekingen met België en Italië en ook
deze Lid-Staten zijn bereid hun monopolie op dit gebied
op te geven. Ten slotte zijn er met Spanje en Denemarken
onderhandelingen aangeknoopt, die tot hetzelfde resul-
taat moeten leiden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1469/87
van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blottnitz (ARC—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 oktober 1987)
(88/C 140/28)

Betreft: Verliezen in graansilo's

Kan de Commissie mededelen hoeveel graan jaarlijks in
de silo's van de Gemeenschap verloren gaat en door welke
instantie en in hoeverre de geleden schade financieel
wordt vergoed?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(17 februari 1988)

Wie de verliezen aan opgeslagen graan moet financieren
is, overeenkomstig de regeling, afhankelijk van verschil-
lende factoren.

De verliezen waarvan de oorzaak bekend is, komen voor
rekening van de Lid-Staten en worden geboekt op de
creditzijde van de bij het EOGFL ingediende rekeningen
tegen een waarde die afhankelijk is van de oorzaak van
het verlies (diefstal, schadegevallen als brand, overstromingen...).

De door onbekende oorzaken verloren gegane hoeveel-
heden zijn voor rekening van het EOGFL voor zover de
tolerantiegrens niet is overschreden. Deze tolerantie is
vastgesteld op drie op mille van de opgeslagen hoeveelheden.
Alle verliezen boven deze grens vallen ten laste van
de Lid-Staten. De waarde van deze verliezen wordt op de
creditzijde van de rekeningen geboekt en wordt berekend
aan de hand van de basisinterventieprij voor de stan-
daardkwaliteit die gold op de eerste dag van het verkoop-
seizoen dat tijdens het begrotingsjaar is begonnen, ver-
meerderd met de maandelijkse verhogingen.

Aangezien de voorraadverliezen zoals bedoeld door het
geachte Parlements-
lid, dus voornamelijk voor rekening
van de Lid-Staten zelf zijn, is de Commissie helaas niet in
staat de gevraagde gegevens op eenvoudige wijze te verza-
melen en te verstrekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1478/87**van mevrouw Ursula Braun-Moser (PPE—D)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 oktober 1987)**(88/C 140/29)*

Betreft: Problemen bij de omzetting van de eerste EG-richtlijn inzake de coördinatie van het vennootschapsrecht

1. De omzetting van de eerste EG-richtlijn inzake de coördinatie van het vennootschapsrecht en van artikelen 47 t/m 50 van de vierde EG-richtlijn inzake de onbeperkte gegevensverstrekking die ook geldt voor vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, levert in de juridische praktijk in de Bondsrepubliek Duitsland problemen op. Weliswaar voorziet het Handelswetboek (artikelen 9 en 10) in de verplichting tot het verstrekken van gegevens aan iedereen (en niet alleen in geval van gemotiveerd belang) doch de dossiers worden in 440 kantongerechten bijgehouden terwijl in andere Europese landen, zoals België, Frankrijk, Groot-Brittannië en Denemarken centrale registratiegerechten bestaan en ook reeds sedert jaren registratiegegevens (jaarrekeningen, machtigingen tot vertegenwoordiging, vermogenspositie, faillissementen, akkoordprocedures, bezwaren, bedrijfsleiders, procureurs enz.) in (particuliere) elektronische informatiesystemen (ten dele met nationale steun) zijn opgeslagen (in Italië bij Cerved 200 000 jaarrekeningen en andere gegevens over 3 miljoen bedrijven, in Frankrijk bij O.R. Telematique 36 000 jaarrekeningen en andere gegevens van 2,8 miljoen bedrijven, in België bij Infotrade 80 000 jaarrekeningen en andere gegevens van 100 000 bedrijven, in Nederland bij Graydon 80 000 jaarrekeningen en andere gegevens van 650 000 bedrijven). In de Bondsrepubliek Duitsland moet iemand die inlichtingen zoekt zich tot 440 kantongerechten wenden waar de dossiers worden bijgehouden. De opbouw van een centrale, particuliere gegevensbank in de Bondsrepubliek wordt bovendien gehinderd door het feit dat de registratierechtbanken in sommige deelstaten (deels op grond van ministeriële instructies) inzage in de gegevens van alle geregistreerde ondernemingen ten einde de verfilming daarvan mogelijk te maken, weigeren of langdurig aan het uitzoeken zijn in hoeverre zij verplicht zijn artikelen 2 en 3 van de eerste EG-richtlijn ten uitvoer te leggen.

2. Is de Commissie op de hoogte van deze problemen rond de omzetting van de eerste EG-richtlijn en is zij van mening dat deze wantoestanden in strijd zijn met de eerste EG-richtlijn?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(5 februari 1988)

Bij de eerste richtlijn van de Raad van 9 maart 1968 ⁽¹⁾ is in alle Lid-Staten een uniforme procedure voor de openbaarmaking van gegevens betreffende vennootschappen ingevoerd.

Hoewel de eerste richtlijn van de Raad niet van de Lid-Staten vereist, dat zij een centraal register instellen voor het opslaan van gegevens betreffende vennootschappen, zou het zeker ingaan tegen de doelstelling van de richtlijn indien het voor derden onmogelijk wordt gemaakt alle of een gedeelte van de informatie waarover zij beschikken op te slaan in gedecentraliseerde registers.

De Commissie is ervan in kennis gesteld dat particuliere ondernemingen die gepoogd hebben de bij de 440 kantongerechten in de Bondsrepubliek Duitsland geregistreerde informatie betreffende vennootschappen te centraliseren, moeilijkheden ondervinden bij het verkrijgen van toegang tot de registers. Naar de mening van de Commissie is deze houding van de registratierechtbanken niet in overeenstemming met de eerste richtlijn van de Raad zodat zij deze aangelegenheid onder de aandacht van de Duitse regering heeft gebracht.

⁽¹⁾ PB nr. L 65 van 14. 3. 1968.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1503/87**van de heer Willy Kuijpers (ARC—B)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 oktober 1987)**(88/C 140/30)*

Betreft: Niet-naleving van Europese richtlijnen

Regelmatig verschijnen er in de pers berichten aangaande het niet-naleven van Europese richtlijnen door de Lid-Staten of executieven (voor België).

Kan de Commissie meedelen welke Europese richtlijnen op 1 september 1987 niet toepasbaar waren in België (eventueel opgesplitst per gemeenschap die terzake het initiatief dient te nemen)? Kan de Commissie ook — in aantallen uitgedrukt — het aantal vermelden van Europese richtlijnen die nog niet toepasbaar zijn in de andere Europese Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(18 december 1987)

Het geachte Parlements lid moge worden verwezen naar het vierde jaarlijks verslag aan het Europese Parlement over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht van 24 augustus 1987 ⁽¹⁾ en met name naar het deel „inbreuken op de richtlijnen” (blz. 85 en volgende).

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 250 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1523/87
van mevrouw Ludivina Garcia Arias (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 oktober 1987)

(88/C 140/31)

Betreft: Vijfde eeuwfeest ontdekking van Amerika:
 CYTED-D. — communautaire bijdrage

Kent de Commissie het wetenschaps- en technologieprogramma in het kader van het vijfde eeuwfeest (CYTED-D) van de ontdekking van Amerika? Meent de Commissie niet dat een bijdrage van de Gemeenschap aan dit programma wellicht van wederzijds belang is?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(19 januari 1988)

„CYTED-D”, een recent initiatief van de Spaanse regering ter gelegenheid van de 500-ste verjaardag van de ontdekking van Amerika, is een programma voor onderzoek en ontwikkeling dat gericht is op de bevordering van de samenwerking en relaties tussen Spanje en de Latijns-amerikaanse landen.

De Commissie is noch door Spanje, noch door de Latijnsamerikaanse landen hierover benaderd.

Zij is een voorstander van dit soort initiatieven waardoor de banden met dit deel van de wereld worden aangehaald.

Tegen deze achtergrond is de Commissie bereid om, binnen het bestek van de huidige communautaire instrumenten, elk daarop gericht onderzoekproject dat haar eventueel wordt voorgelegd, in het kader van de geldende procedures in overweging te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1578/87
van de heer Horst Seefeld (S—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (6 november 1987)
 (88/C 140/32)

Betreft: Gecombineerd spoor- en wegvervoer

De Commissie is het waarschijnlijk met mij eens dat het economisch en ecologisch gezien aanbeveling verdient meer goederen per trein over grote afstanden te vervoeren en met vrachtauto's aan en af te voeren. Kan de Commissie daarom meedelen:

1. Hoe het gecombineerd vervoer zich de laatste jaren in de Europese Gemeenschap heeft ontwikkeld?

2. Wat de omvang van dit vervoer in de diverse Lid-Staten is?
3. Hoe zij deze vorm van vervoer kan bevorderen en ertoe bijdragen dat de nationale spoorwegondernemingen meer gecombineerd vervoer gaan verzorgen?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie

(4 februari 1988)

1. De Commissie is verheugd het geachte Parlementslid te kunnen mededelen dat het gecombineerde vervoer in de afgelopen jaren een positieve ontwikkeling te zien heeft gegeven.

Het internationale kangoeroevervoer van goederen per oplegger, wissellaadbak en aanhangcombinatie in de Gemeenschap, Zwitserland en Oostenrijk steeg van 166 500 zendingen in 1983 tot 263 600 zendingen in 1986 (+ 58 %).

Het nationale kangoeroevervoer, dat slechts in de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk en Italië van enige betekenis is, vertoonde een geringere groei. Het steeg van 436 600 tot 489 350 zendingen in voornoemde periode 1983—1986 (+ 12 %).

Het internationale containervervoer per spoor in de Gemeenschap van de Tien uitgedrukt in het aantal vervoerde tonnen, steeg van 31,7 miljoen ton in 1982 tot 39,1 miljoen ton in 1985. Voor 1986 zijn nog niet alle cijfers beschikbaar.

Voor de toekomst lijkt de algemene ontwikkeling een verdere, doch wellicht geringere, groei van het gecombineerde vervoer te zijn.

2. Het relatieve belang van het kangoeroevervoer per Lid-Staat wordt in de volgende tabel gegeven:

	Aantal zendingen (1986)		
	Binnenslands	Uitgaand vervoer	Totaal
België	—	17 200	17 200
Denemarken	—	1 000	1 550
Bondsrepubliek			
Duitsland	324 650	106 400	431 050
Frankrijk	136 500	43 500	180 000
Italië	28 200	15 100	43 300
Nederland	—	6 200	6 200
Spanje ¹	—	11 500	11 500

Op grond van artikel 7 van Richtlijn 75/130/EEG (¹) dient de Commissie om de twee jaar een verslag bij de Raad in over de economische ontwikkeling en andere aspecten van het gecombineerde vervoer. Het nieuwe verslag dat meer gedetailleerde informatie omvat dan hier werd verstrekt, wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en de secretaris-generaal van het Parlement toegezonden.

3. De vergemakkelijking van het gecombineerde vervoer in de Gemeenschap komt aan de orde in Richtlijn 75/130/EEG van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/544/EEG van de Raad van 10 november 1986 ⁽¹⁾. In deze richtlijn worden gemeenschappelijke voorschriften vastgesteld op basis van voorstellen van de Commissie om intracommunautair gecombineerd vervoer te ontdoen van kwantitatieve beperkingen (contingenteringsregelingen), bepaalde administratieve formaliteiten op te heffen en de belasting over voor dergelijk vervoer gebruikte voertuigen te verlagen.

De door de Commissie aan de Raad voorgestelde aanvullende maatregelen ⁽²⁾, zoals versoepeling van de voorwaarden waaronder ondernemers met eigen vervoer gecombineerd vervoer kunnen uitvoeren en het opheffen van enkele verbodsbepalingen betreffende tractie voor eindvervoer, werden niet goedgekeurd.

In het licht van nieuwe ontwikkelingen in de binnenlandse vervoersector zal de Commissie te zijner tijd verbeterde voorstellen voor de verdere stimulering van gecombineerd vervoer indienen.

⁽¹⁾ PB nr. L 48 van 22. 2. 1975, blz. 31.

⁽²⁾ PB nr. L 320 van 15. 11. 1986, blz. 33.

⁽³⁾ Doc. COM(85) 211 def., PB nr. C 139 van 7. 6. 1985, gewijzigd bij Doc. COM(86) 262 def., PB nr. C 144 van 11. 6. 1986, blz. 11.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1602/87

van de heer Gerardo Gaibisso (PPE—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1987)

(88/C 140/33)

Betreft: Onderzoek in de Italiaanse Mezzogiorno over het gebruik van gelden van de Europese Economische Gemeenschap

Ondanks de omvangrijke steunmaatregelen van de EEG ten behoeve van de industriële ontwikkeling in de Italiaanse Mezzogiorno verkeren de provincies Frosinone, Chieti en Pescara in omstandigheden zoals bedoeld in artikel 92, lid 3, van het EEG-Verdrag en hebben derhalve nog hulp nodig ter bevordering van de economische ontwikkeling van de gebieden waar de levensstandaard abnormaal laag is en een ernstige vorm van ondertewerkstelling heerst.

Kan de Commissie mededelen of zij niet een onderzoek noodzakelijk acht naar de oorzaken op grond waarvan, zo geruime tijd nadat het industrialisatieproces op gang werd gebracht, de ontwikkeling van deze gebieden niet van de grond komt. De fabrieken zijn er gebouwd, maar de werkgelegenheidscijfers waarvan sprake is in de projecten die zijn ingediend ter verkrijging van subsidies werden nooit bereikt. Vele van deze fabrieken vormen vandaag de inzet van een bloeiende handel, die in de meeste

gevallen niets met ontwikkeling te maken heeft en nog minder met de schepping van werkgelegenheid.

Antwoord van de heer Varfis namens de Commissie

(16 maart 1988)

Ingevolge regelmatig ter plaatse verrichte controles betreffende de industriële steun van het EFRO waarvan de bedoelde drie provincies hebben geprofiteerd, komt de Commissie niet tot dezelfde conclusies als het geachte Parlements lid.

De Commissie beseft evenwel ten volle dat het begrip regionale ontwikkeling niet alleen een beroep doet op criteria van economische en financiële aard maar ook op overwegingen van met name politieke, administratieve en sociologische aard.

Aangezien het hier gaat om steunverlening met een structureel doel tracht de Commissie sinds verscheidene jaren de doelmatigheid daarvan te verbeteren. Van de verschillende uit dien hoofde genomen initiatieven kunnen met name worden genoemd: een betere coördinatie van de steunverlening, de aanpak die met name geïntegreerd is in de PIM waarvan de drie betrokken provincies zullen profiteren (PIM Abruzzo en PIM Latium) en de aanpak via programma's. Vooral moet worden vermeld het algemene voorstel inzake de hervorming van de fondsen waarmee voornamelijk wordt beoogd om de communautaire structurele instrumenten om te vormen tot instrumenten voor de economische ontwikkeling. Daardoor zal een betere follow-up van de steunverlening van de Gemeenschap alsmede een evaluatie daarvan vooraf en nadien mogelijk worden. Dank zij deze steunverlening kunnen de nodige lessen uit de door de Gemeenschap gevoerde actie worden getrokken en de noodzakelijk geachte hervormingen worden aangebracht.

De doelmatigheid van de door de Gemeenschap gevoerde structurele actie zal evenwel afhangen zowel van de door alle verschillende steunverleners (Lid-Staten, regionale autoriteiten, economische en sociale partners...) aan de dag gelegde bereidheid als van de coördinatie van het economische beleid van de Lid-Staten ten behoeve waarvan de Commissie regelmatig voorstellen doet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1603/87

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1987)

(88/C 140/34)

Betreft: Vooruitzichten in 1992 voor de kappersbranche

Kan de Commissie, gelet op de doelstelling van 1992, mededelen welke perspectieven zij ziet voor de kappersbranche en welke maatregelen zullen worden getroffen op het vlak van de vrijheid van vestiging?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(17 februari 1988)**

De Commissie heeft geen onmiddellijke plannen om verdere maatregelen te treffen met betrekking tot de vrijheid van vestiging van kappers.

Zoals het geachte Parlements lid bekend zal zijn, zijn in Richtlijn 82/489/EEG ⁽¹⁾ van 19 juli 1982 maatregelen neergelegd ter vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten voor kappers. Als gevolg hiervan moeten alle Lid-Staten die de toegang tot de werkzaamheden van kapper en de uitoefening ervan afhankelijk stellen van het in het bezit zijn van algemene handels- en vakkennis en -bekwaamheid als voldoende bewijs van die kennis en bekwaamheid beschouwen dat de betrokken werkzaamheden gedurende een bepaalde periode, waarvan de duur is vastgesteld in artikel 4 van Richtlijn 82/489/EEG, rechtmatig zijn uitgeoefend. De richtlijn was er derhalve op gericht de vrijheid van vestiging te verzekeren zonder enige voorafgaande coördinatie van de voorwaarden inzake de opleiding van kappers.

Artikel 6 van Richtlijn 82/489/EEG verplicht de Commissie „passende voorstellen bij de Raad in te dienen met het oog op de coördinatie van de opleidingsvoorwaarden voor kappers” binnen drie jaar na de inwerkingtreding van de nationale maatregelen tot tenuitvoerlegging van de richtlijn.

In het licht van haar daarna genomen besluit tot voltooiing van de interne markt tegen 1992 is de Commissie echter van oordeel dat zij de beroepsactiviteiten die nog niet door de communautaire wetgeving worden bestreken prioritair dient te behandelen. Aangezien de in artikel 6 van Richtlijn 82/489/EEG bedoelde maatregelen alleen ter vervanging zouden komen van een bestaande richtlijn, en geen uitbreiding zouden betekenen van het door de communautaire richtlijnen bestreken gamma van activiteiten, ligt het niet in het voornemen van de Commissie om artikel 6 als grondslag voor verder handelen te hantieren.

Wel zou de Commissie een tweede richtlijn voor kappers niet willen uitsluiten, indien in het licht van ervaringen in de toekomst zou blijken dat Richtlijn 82/489/EEG niet zal hebben geleid tot een volledige en daadwerkelijke vrijheid van vestiging voor kappers.

⁽¹⁾ PB nr. L 218 van 27. 7. 1982, blz. 24.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1616/87
van de heer Tom O'Donnell (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 november 1987)
(88/C 140/35)**

Betreft: Financiering van investeringen op het gebied van de infrastructuur van het onderwijs

Kan de Commissie mededelen hoe groot de steunbedragen (per Lid-Staat en per jaar) van zowel het EFRO en het

EOGFL waren die besteed zijn aan de financiering van investeringen op het gebied van de onderwijs-infrastructuur?

**Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie
(27 januari 1988)**

Van 1975 tot september 1987 nam het EFRO deel in de financiering van 317 projecten, voor in totaal 265 miljoen Ecu, op het gebied van de onderwijsinfrastructuur, met inbegrip van opleidingscentra en technische scholen. Bedragen werden vastgelegd voor projecten in alle Lid-Staten behalve Luxemburg en Spanje.

Het EOGFL, afdeling Oriëntatie, heeft tot dusver overeenkomstig Richtlijn 72/161/EEG ⁽¹⁾ alleen lopende uitgaven voor onderwijs gefinancierd en geen infrastructuur.

Toch is, volgens artikel 21, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 797/85 ⁽²⁾ ook financiering van nieuwe centra (scholen, enz.) mogelijk in probleemgebieden.

De Commissie zijn echter geen dergelijke investeringen bekend.

⁽¹⁾ PB nr. L 96 van 23. 4. 1972, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1647/87
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 november 1987)
(88/C 140/36)**

Betreft: Beheer van internationale waterwegen

In zijn resolutie van 11 december 1986 over het te geven gevolg aan de recente lozingen van verontreinigende stoffen in de Rijn ⁽¹⁾ heeft het Europese Parlement er bij de Commissie op aangedrongen de oprichting te overwegen van een beheersorgaan voor elk van de stroomgebieden van de internationale waterwegen in de Gemeenschap, waarbij genoemd orgaan als voornaamste taak zal krijgen toestemming te verlenen voor de lozing van gevaarlijke stoffen in het water en projecten te financieren voor het herstel van het watermilieu met behulp van de verplichte bijdragen van langs waterwegen gevestigde industrieën.

Kan de Commissie mededelen hoe zij hiertegenover staat?

(¹) PB nr. C 7 van 12. 1. 1987, blz. 116.

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(27 januari 1988)**

De Commissie herinnert het geachte Parlements lid aan het antwoord dat zij heeft gegeven op zijn schriftelijke vraag nr. 800/85 (¹) betreffende het ontwerp voor een Europees verdrag voor de bescherming van internationale waterlopen. Zij bevestigt niet op de hoogte te zijn van de politieke redenen waarom dit verdrag niet in het kader van de Raad van Europa kon worden aangenomen.

Anderzijds is de Commissie van mening dat haar ontwerp-voorstel tot vaststelling van een minimale waterkwaliteit voor alle oppervlaktewateren in de Gemeenschap op een aantal punten tegemoet zou komen aan de bezorgdheid van het geachte Parlements lid.

Tenslotte wijst de Commissie er nogmaals op dat het vraagstuk van de lozing van gevaarlijke stoffen in het aquatisch milieu wordt bestreken door de Richtlijnen 76/464/EEG, 82/176/EEG, 84/156/EEG, 83/513/EEG en 84/491/EEG (²).

(¹) PB nr. C 276 van 28. 10. 1985.

(²) PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23, PB nr. L 81 van 27. 3. 1982, blz. 29, PB nr. L 74 van 17. 3. 1983, blz. 49, PB nr. L 291 van 24. 10. 1983, blz. 1, PB nr. L 274 van 17. 10. 1984, blz. 11.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1655/87

**van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 november 1987)
(88/C 140/37)**

Betreft: Radioactieve straling in woningen en bescherming tegen radon

1. Is het de Commissie bekend dat blijkens diverse metingen is komen vast te staan dat de stralingsniveaus in woningen dicht bij de drempels liggen waarbij in uraniummijnen gevallen van longkanker optreden?

2. Is het waar dat volgens het Amerikaans Bureau voor Milieubescherming jaarlijks naar schatting 20 000 mensen overlijden als gevolg van radonstraling?

3. Is de Commissie ook niet van mening dat communautair een maximale stralingsnorm voor woningen moet worden vastgesteld?

4. Is het waar dat Nederland het gebruik van synthetisch gips heeft gereguleerd in verband met de geconstateerde aanwezigheid van radon?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(10 maart 1988)**

1. De Commissie heeft onlangs een rapport gepubliceerd over de blootstelling aan natuurlijke straling in woningen in de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap (¹), dat tevens is toegezonden aan de Commissie voor Milieubeheer, Volksgezondheid en Consumentenbescherming van het Europese Parlement. Hierin worden de stralingsbronnen, de mogelijke tegenmaatregelen, de programma's voor metingen in de verschillende Lid-Staten, de verkregen resultaten en de huidige nationale en internationale voorschriften beschreven.

De gemiddelde effectieve dosis ten gevolge van radon in woningen blijkt in de Lid-Staten te variëren van 1 tot 2,5 mSv/jaar. In bepaalde gebieden worden echter concentraties aangetroffen die overeenkomen met doses, die het 100-voudige en meer hiervan zijn. In deze gevallen zou de over de levensduur getotaliseerde dosis de statistische drempelwaarde kunnen overschrijden, vanaf welke longkanker wordt waargenomen bij personen die in uraniummijnen werken.

2. In de Verenigde Staten is er tot op heden op nationaal niveau nog geen programma geweest voor een controle op de concentratie van radon in woningen. Volgens een schatting van het Bureau voor Milieubescherming (EPA, R. Guimond, 1987, Symposium Lissabon) bedraagt het aantal doden ten gevolge van door radon in woningen veroorzaakte longkanker echter 5 000—20 000 per jaar.

3. Ten aanzien van voorschriften op communautair niveau is de Commissie momenteel bezig met de opstelling van een ontwerp in overleg met de in artikel 31 van het Euratom-Verdrag bedoelde groep van deskundigen.

De Commissie heeft onlangs in samenwerking met het Department of Energy van de VS het vierde internationale symposium over natuurlijke radioactiviteit georganiseerd (Lissabon, 7—11 december 1987). De meeste deskundigen zijn het eens met het advies van de ICRP (publicatie 39) over de beperking van de blootstelling aan radon in woningen, waarin een niveau van 400 Bq/m³ wordt aanbevolen voor bestaande woningen en een maximaal niveau van 200 Bq/m³ voor nieuwe woningen. Het onderzoek op dit gebied wordt voortgezet in het kader van het Programma „Stralingsbescherming”.

4. In Nederland heeft de Gezondheidsraad grenswaarden aanbevolen voor de concentratie van Ra-226 en Th-232 in bouwmaterialen met het oog op een beperking van de aanwezigheid van radon in woningen.

(¹) Radiation Protection „Exposure to natural radiation in dwellings of the European Communities”, DG V, Luxemburg, mei 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1662/87
van mevrouw Carole Tongue (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 november 1987)
(88/C 140/38)

Betreft: Armoede onder vrouwen in de Europese Gemeenschap

1. Beschikt de Commissie, gelet op het feit dat in het tweede EG-armoedeprogramma vrouwen niet als speciale categorie vermeld zijn, over gegevens naar aanleiding van haar beheer van dit programma die enig licht op de situatie van de vrouw in het algemeen zouden kunnen werpen?
2. Zou de Commissie statistische gegevens kunnen verstrekken over de situatie van de vrouw in vergelijking met de groepen waarnaar in het kader van het armoedeprogramma onderzoek is ingesteld?
3. Welke maatregelen bereidt de Commissie thans voor om aan deze toeneming van de armoede onder vrouwen in de EG het hoofd te bieden?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(1 februari 1988)

1. Uit de periodieke verslagen die worden opgesteld in het kader van de evaluatie uit hoofde van het Tweede Armoedebestrijdingsprogramma, alsmede uit de gegevens welke de Commissie momenteel verzamelt over de aspecten van de „nieuwe armoede” blijkt een toename van het percentage vrouwen in de risicogroepen en minst gedeeltes van de categorieën van de bevolking.
2. In het huidige stadium is de Commissie niet in staat voor elk van de betrokken thema's betrouwbare statistieken te verstrekken over de positie van vrouwen als begunstigden van het tweede programma.
3. Wanneer het tussentijds verslag van het tweede programma en de analyse van de „nieuwe armoede” zullen zijn voltooid, zal de Commissie nagaan wat er op het door het geachte Parlementslid genoemde gebied dient te worden gedaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1667/87
van de heer Robert Delorozoy (LDR—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 november 1987)
(88/C 140/39)

Betreft: Becijfering van de kosten van het niet-bestaan van Europa

De Europese eenwording verloopt traag. Zij heeft een nieuwe impuls gekregen door de inwerkingtreding van de

Europese Akte en het vooruitzicht van de voltooiing van de interne markt per 31 december 1992. Hoe belangrijk deze ontwikkelingen ook zijn, met name in Frankrijk zijn deze nog niet doorgedrongen tot de gehele publieke opinie. Het publiek is zich niet bewust van de kosten die het ontbreken van de Europese Unie en de daaruit resulterende dubblures met zich meebrengen. Zou de Commissie deze kosten, bij voorbeeld voor duidelijk afgebakende sectoren als het vervoer, verzekeringen enz., kunnen becijferen?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(27 januari 1988)

De Commissie heeft een studie op touw gezet die ten doel heeft de gevolgen van de hinderpalen voor het handelsverkeer van goederen en diensten in de Gemeenschap zo concreet mogelijk aan te geven. Deze studie zal in de eerstkomende maanden voltooid zijn en de Commissie hoopt de resultaten ervan in het volgende voorjaar aan het brede publiek te kunnen bekendmaken. Hieruit zullen de directe kosten van het niet-bestaan van Europa voor een bepaald aantal sectoren en de dynamische effecten van de opheffing van de in het Witboek van de Commissie over de voltooiing van de interne markt ⁽¹⁾ vermelde hinderpalen naar voren komen.

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 310 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1699/87
van de heer Jean-Marie Vanlerenberghe (PPE—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 november 1987)
(88/C 140/40)

Betreft: Distributie en verkoop van sigaretten in de Gemeenschap

De Commissie heeft in het kader van de voltooiing van de interne markt een voorstel voor een richtlijn ingediend betreffende de harmonisatie van de belastingen op sigaretten en tabaksfabrikaten.

Overweegt de Commissie in dit verband andere maatregelen met betrekking tot de distributie van deze produkten, die hoofdzakelijk via de naar schatting 175 000 midden- en kleinbedrijven in de Gemeenschap plaatsvindt?

In Frankrijk is zowel de fabricage als de distributie van deze produkten een staatsmonopolie. Anders dan in andere Lid-Staten is de verkoop van sigaretten en tabaksfabri-

katen via supermarkten niet toegestaan en is onlangs nog de verkoop door middel van automaten verboden. Verkoop vindt uitsluitend via officiële tabakswinkels plaats.

Denkt de Commissie, met het oog op de vrije concurrentie op dit gebied en zonder de tienduizenden detaillisten in de problemen te brengen, maatregelen te nemen die voor alle Lid-Staten gelden?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(3 maart 1988)

De Lid-Staten hebben het recht de detailverkoop van nationale en ingevoerde tabaksfabrikaten te regelen, voor zover deze regeling op objectieve en niet-discriminerende criteria is gebaseerd. In het geval van de tabaksfabrikaten wordt met deze regeling meestal beoogd belastingfraude te voorkomen.

De Commissie is van mening dat de in Frankrijk geldende regeling in haar huidige vorm, d.w.z. met de aanpassingen die inmiddels zijn aangebracht om een reeks discriminaties⁽¹⁾ af te schaffen, in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht is.

Hieronder worden een aantal van deze aanpassingen nog eens onder de aandacht gebracht.

De Franse regering heeft met name:

- de tuchtregeling voor de detailhandelaars gewijzigd, zodat hun commerciële onafhankelijkheid ten opzichte van de Staat als houder van het produktiemonopolie is verzekerd;
- de kredietvoorwaarden niet-discriminerend ten opzichte van zowel personen als produkten gemaakt, doordat zij uitsluitend worden berekend op grond van het totale factuurbedrag;
- voor de leveranciers van produkten uit andere Lid-Staten de verplichting afgeschaft om hun produkten franco aan elke detailhandelaar te leveren;
- het beroep van detailhandelaar in tabaksfabrikaten toegankelijk gemaakt voor onderdanen van andere Lid-Staten.

In tegenstelling tot hetgeen het geachte Parlementslid beweert, bestaat er geen monopolie voor de distributie van uit andere Lid-Staten ingevoerde tabaksfabrikaten.

⁽¹⁾ 12e Verslag over het mededingingsbeleid, punt 215, en 13e Verslag over het mededingingsbeleid, punt 285.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1740/87

van de heren José Alvarez de Paz en Jesús Cabezón Alonso
(S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1987)

(88/C 140/41)

Betreft: Criteria ter overweging bij het opzetten van netwerken van plaatselijke projecten voor gehandicapten

Kan de Commissie met betrekking tot de punten 3 a) en b) van de bijlage bij het voorstel voor het besluit — COM(87) 342 def. —, mededelen wat naar haar oordeel de objectieve of de objectiveerbare criteria zijn waarmee rekening dient te worden gehouden bij de oprichting van netwerken van plaatselijke projecten en projecten voor de herstructurering en uitbreiding van het bestaande net van rehabilitatiecentra in overeenstemming met de opvattingen over economische en sociale cohesie die de motor is van het huidige proces van institutionele hervorming van de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(18 februari 1988)

Alle plaatselijke modelprojecten zullen door de Commissie worden aangewezen op voorstel van de Lid-Staten die deel uitmaken van het communautair netwerk van plaatselijke projecten, en wel op grond van criteria die door de Commissie, na raadpleging van het op te richten tripartite adviesorgaan, worden vastgesteld.

De Commissie zal op voorstel van de Lid-Staten instemmen met de toetreding van centra tot het communautair netwerk van revalidatiecentra. De Lid-Staten zullen rekening moeten houden met een billijker vertegenwoordiging van bepaalde categorieën handicaps, met name die welke van zintuigelijke of psychologische oorsprong zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1747/87

van de heer Jesús Cabezón Alonso (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1987)

(88/C 140/42)

Betreft: Milieu-investeringen in Cantabria (1987)

Welke, uit hoofde van het Europese jaar van het Milieu voor financiële steun in aanmerking komende projecten of programma's zijn door de Autonome Gemeenschap Cantabria (Spanje) aan de Commissie voorgelegd?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**
(5 februari 1988)

De Autonome Gemeenschap Cantabria heeft geen aanvraag voor de financiering van projecten in het kader van het Europees Jaar van het Milieu (EJM) ingediend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1774/87
van de heer Gordon Adams (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 november 1987)
(88/C 140/43)

Betreft: Bijenteelt

Is de Commissie, gezien het uiterst moeilijke seizoen waarmee bijenhouders in het Verenigd Koninkrijk met name in het noorden, geconfronteerd werden, hetgeen leidde tot een sterke decimering van de bijenvolkeren en een lage honingopbrengst, voornemens met een bijstandsregeling te komen?

Overweegt zij met name voorraden normale suiker ter beschikking te stellen om bijenvolkeren door de komende winter heen te helpen, rekening houdende met het feit dat deze aan het slechte zomerweer toe te schrijven problemen zich de laatste jaren niet zelden voordoen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(26 januari 1988)

1. De steun per bijenkast die gedurende een periode van drie jaar aan bijenhouders werd uitgekeerd op grond van Verordening (EEG) nr. 1196/81 van de Raad ⁽¹⁾, is op voorstel van de Commissie ⁽²⁾ niet voortgezet, wegens de onevenredig hoge kosten voor de uitbetaling van een zeer bescheiden bijdrage (ongeveer 1 Ecu per bijenkast) aan het zeer grote aantal bijenhouders in de Gemeenschap voor wie de bijenteelt meestal een hobby of deeltijdsarbeid is. De in het kader van Verordening (EEG) nr. 1196/81 verleende steun is in alle Lid-Staten, behalve in Frankrijk, vrijwel uitsluitend gebruikt voor de aankoop van suiker die op speciale voorwaarden beschikbaar wordt gesteld.

De Commissie wil het geachte Parlementslid er echter op wijzen dat zij sinds het aflopen van de hierboven genoemde steunregeling heeft getracht om binnen de heersende budgettaire beperkingen de bijenteelt in zeer urgente gevallen enigszins tegemoet te komen. Zo heeft de Commis-

sie voorgesteld om, zoals in 1986 op initiatief van het Europese Parlement was gebeurd (naar aanleiding van de resolutie van december 1985 ter bevordering van de bijenteelt), voor het begrotingsjaar 1987 opnieuw 500 000 Ecu uit te trekken voor de bestrijding van de nu in vrijwel alle Lid-Staten voorkomende varroamijtsiekte. Dit bedrag zal deels worden besteed aan preventie of aan andere acties die de bijenteelt meer in het algemeen ten goede komen, met name in de Lid-Staten van de Gemeenschap waar de varroamijtsiekte nog niet voorkomt, waaronder het Verenigd Koninkrijk.

De op de begroting van 1986 uitgetrokken steunbedragen zijn verdeeld onder verenigingen van bijenhouders in alle Lid-Staten naar rato van het aantal bijenkasten. De voor 1987 uitgetrokken steunbedragen zullen vanaf maart 1988 worden toegekend op basis van gegevens die voor die tijd aan de Commissie moeten worden medegedeeld.

2. Als gevolg van een aantal momenteel onoverkomelijke problemen kan aan de bijenhouders geen gesubsidieerde suiker worden verstrekt. Het beschikbaar stellen van suiker voor de winterperiode die tot het niveau van de wereldmarktprijs is gesubsidieerd en die vanzelfsprekend gedenatureerd moet zijn, zou de Gemeenschap van Twaalf in totaal ongeveer 50 miljoen Ecu kosten, de restituties voor 1987 zouden namelijk ten minste 450 Ecu, en de kosten voor denaturatie zouden 50 Ecu of meer per ton bedragen. Bovendien is gedenatureerde suiker voor de meeste verenigingen van bijenhouders nu onacceptabel vanwege de residuen die in de honing achterblijven en mogen de kleurstoffen die economisch gezien aantrekkelijk zijn voor denaturering in de meeste Lid-Staten niet worden gebruikt op grond van de volksgezondheidsbepalingen. De kostprijs van denaturering loopt verder ook op omdat het behandelde produkt niet in de buurt van levensmiddelen of bestanddelen daarvan mag worden opgeslagen en omdat de denaturering, gezien de kleine hoeveelheden waarom het gaat, niet economisch kan worden uitgevoerd.

Het is echter ook ondenkbaar om suiker uit de zogeheten „vrije voorraden” via betaling van zulke hoge restituties beschikbaar te stellen zonder voorafgaande denaturering en zonder waterdichte controles op het eindgebruik. Aangezien de bijenhouderij overwegend wordt uitgeoefend door zeer kleine bedrijven die vaak hobbybedrijven zijn en gezien de grote verscheidenheid qua organisaties en qua mate van organisatie in de Lid-Staten, zouden dergelijke controlesystemen overal veel te ingewikkeld en te kostbaar worden en in feite in een aantal Lid-Staten onuitvoerbaar zijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 122 van 6. 5. 1981, blz. 1.

⁽²⁾ Verslag van de Commissie aan de Raad Doc. COM(84) 464 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1775/87

**van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(25 november 1987)

(88/C 140/44)

Betreft: Pentachloorfenol

De Duitse bondsminister voor Milieu acht een verbod op pentachloorfenol (PCP) nodig ter bescherming van mens en milieu.

Welk standpunt neemt de Europese Commissie in dit verband in? Acht zij niet een algemene invoering van dit verbod met het oog op de interne markt wenselijk?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(26 januari 1988)

In aanvulling op het antwoord op schriftelijke vraag nr. 690/87 van mevrouw Schleicher (¹), heeft de Commissie de eer het geachte Parlements lid ervan in kennis te stellen dat het verbod op het gebruik van pentachloorfenol momenteel met de nationale deskundigen wordt besproken.

De Commissie zal in de loop van het eerste halfjaar van 1988 een voorstel bij de Raad indienen.

(¹) PB nr. C 331 van 9. 12. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1777/87

**van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(25 november 1987)

(88/C 140/45)

Betreft: Insecticide en aquarium van Monaco

Meer dan duizend vissen (90% van de mediterrane soorten en 80% van de tropische vissen) van het Musée océanographique van Monaco zijn vergiftigd door een insecticide dat met het zeewater via een open circuit in de bassins van het aquarium is gepompt.

Kan de Commissie de naam van dit insecticide aangeven en iets naders meedelen over de oorzaken van dit ongeluk en over de conclusies die zij eruit trekt?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(27 januari 1988)

De Commissie heeft geen gegevens over de door het geachte Parlements lid genoemde feiten. Zij heeft de autoriteiten van Monaco om inlichtingen verzocht en zal haar antwoord zo spoedig mogelijk formuleren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1788/87

**van de heer Robert Delorozoy (LDR—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(25 november 1987)

(88/C 140/46)

Betreft: Bevordering van de Europese filmkunst

Met het oog op het Europese eenwordingsproces is het noodzakelijk dat de identiteit van Europa, en dan vooral de culturele identiteit, behouden blijft en bevorderd wordt. Temidden van de moderne cultuurmedia speelt de film een belangrijke rol ten aanzien van de publieke opinie in het algemeen en de meningsvorming onder jongeren in het bijzonder. Hoewel kan worden vastgesteld dat er geen sprake is van een crisis in het cinematografische scheppingsproces en in de productie van films, is het anderzijds ook niet aan twijfel onderhevig dat het teruglopende bioscoopbezoek het teken is van een crisis die van invloed is op de verbreiding van de filmkunst. Mede rekening houdend met de concurrentie van de Verenigde Staten en Japan kan men vaststellen dat het de Europese cultuur geen goed zou doen indien het publiek uitsluitend via de televisie kennis zou kunnen nemen van de uitingen van het kunstmedium film.

Hoewel er in Europa reeds grote filmfestivals worden georganiseerd, zoals die van Cannes en Venetië, zou het toch verstandig zijn indien de Commissie het initiatief nam voor een filmfestival, dat als symbool en stimulans voor de Europese filmkunst zou kunnen fungeren. Welke initiatieven denkt de Commissie op dit gebied te nemen?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(17 februari 1988)

De Commissie is inderdaad van oordeel dat de audiovisuele wereld Europees gezien een snel en ingrijpend veranderingsproces doormaakt. De bevordering van de Europese filmkunst is een der doelstellingen die worden nagestreefd met het gezamenlijk initiatief van de Europese Gemeenschappen en van de Raad van Europa om 1988 uit te roepen tot Europees Jaar van de Filmkunst en van de Televisie.

Voor de bevordering van de Europese filmkunst zijn specifieke maatregelen voorzien middels het Europees Programma van het Jaar. Sommige van deze maatregelen dragen een prioritair karakter. Met name kan daarbij ondermeer worden gewezen op die acties die analoog zijn aan het door het geachte Parlements lid voorgestelde initiatief, zoals:

- de oprichting van een Europese academie voor filmkunst en audiovisuele kunsten,
- de invoering van een erelijst van de beste Europese films van de jongste 30 jaar,
- de invoering van een „Prijs van de Europese Film”, die jaarlijks in het kader van de manifestaties rond de „Europese Stad van de Cultuur” wordt toegekend.

Naast deze in het kader van het Europees Jaar 1988 voorziene acties, heeft de Commissie, in het kader van een audiovisueel beleid van de Gemeenschap, diverse voorstellen goedgekeurd betreffende de industriële, technische, juridische en culturele aspecten van dit beleid, met name een voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de uitoefening van omroepactiviteiten ⁽¹⁾ en een programma, getiteld „Maatregelen voor het aanmoedigen van de ontwikkeling van de industrie van audiovisuele produkten” (Media).

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 146 en PB nr. C 179 van 17. 7. 1986, blz. 4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1816/87

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 november 1987)

(88/C 140/47)

Betreft: De ijzer- en staalindustrie

De huidige sfeer van onzekerheid is bijzonder funest voor de investeringsbeslissingen in deze sector, inzonderheid voor de kleine en middelgrote ondernemingen.

Welke beleidslijn wil de Commissie te dien aanzien voorstellen? Kan zij een verlenging van de huidige quotaregeling voor een periode van zes maanden overwegen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(17 februari 1988)

Het geachte Parlementslid zal zich ervan bewust zijn dat de Raad op 22 december 1987 het voorstel van de Commissie betreffende de verlenging van het quotastelsel voor de staalindustrie met nogmaals zes maanden heeft goedgekeurd tot 30 juni 1988 voor de categorieën Ia (warmgewalst breedband), Ib (koudgewalste plaat), II (quartoplaat), III (zware profielen). De industrie werd van deze verlenging in kennis gesteld door een mededeling in het Publikatieblad nr. C 350 van 29 december 1987 terwijl de producenten in begin januari in kennis werden gesteld van de quota voor het eerste kwartaal van 1988. De onzekerheid waarop het geachte Parlementslid doelde is derhalve grotendeels weggenomen.

Wat de categorieën IV en VI betreft, heeft de Commissie in 1987 haar voorstel dat deze categorieën niet meer on-

der het quotastelsel zouden vallen gehandhaafd, en moest het besluit van de Raad van 22 december worden verwacht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1831/87

van de heer Gianni Baget Bozzo (S—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 november 1987)

(88/C 140/48)

Betreft: Veiligheid op de weg

De initiatieven die in het kader van het Jaar van het Veilig Verkeer zijn genomen, hebben teleurstellende resultaten opgeleverd. Nu blijft te bezien of de pogingen in communautair verband om het publiek terzake bewust te maken en voor te lichten succes zullen hebben. In afwachting daarvan is het wenselijk die werkprogramma's te coördineren die gericht zijn op de controle van het wegverkeer in de Lid-Staten, met het doel door middel van de uitwisseling van ervaringen en gegevens de goedkeuring van gemeenschappelijke initiatieven te bewerkstelligen.

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te nemen in dit verband, mede onder benutting van de resultaten van het recente overleg tussen de verkeerspolitie-organisaties van de Lid-Staten der Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(17 februari 1988)

De Commissie zette ingevolge de resolutie van het Parlement van 13 maart 1984 ⁽¹⁾ — via goedkeuring van een programma inzake communautaire maatregelen op het gebied van de verkeersveiligheid — en die van 18 februari 1986 ⁽²⁾ inzake gemeenschappelijke maatregelen ter vermindering van verkeersongevallen alsmede in het kader van 1986 Europees Jaar van de Verkeersveiligheid, een reeks acties op ter verbetering van de verkeersveiligheid in de Gemeenschap op het gebied van de wetgeving, onderzoek en publiciteit.

Zoals het geachte Parlementslid vanzelfsprekend weet, werpen maatregelen op verkeersveiligheidsgebied pas op middellange of lange termijn resultaten af.

Op het gebied van de wetgeving werkte de Commissie voorstellen uit betreffende: veiligheidsgordels, snelheidsbeperkingen, alcohol bij weggebruik en rijbewijzen, alle wettelijke maatregelen betrekking hebbende op het belangrijkste aspect, namelijk dat van het gedrag van de bestuurder.

Wat de controle op het wegverkeer door de verkeerspolitie betreft, dit is voornamelijk de taak van de regeringen van de Lid-Staten die nakoming van de nationale voorschriften moeten verzekeren.

(¹) PB nr. C 104 van 27. 4. 1984.

(²) PB nr. C 68 van 24. 4. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1837/87

van mevrouw Ludivina Garcia Arias (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 november 1987)

(88/C 140/49)

Betreft: Projecten voor wetenschappelijke en technische samenwerking in Latijns-Amerika

Wat is het verband tussen de projecten voor wetenschappelijke en technische samenwerking ten dienste van de ontwikkeling, die in Latijns-Amerika zijn gestart?

Wat is het percentage van de samenwerking op dit gebied op het totaal van de geografische regio's?

Wat is de Commissie voornemens te doen om de landen in Latijns-Amerika rechtstreeks in te lichten?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(2 maart 1988)

De wetenschappelijke en technische samenwerking met de ontwikkelingslanden is op communautair niveau pas vrij recent op gang gekomen. De eerste acties werden vanaf 1983 uitgevoerd in het kader van het eerste programma „Wetenschap en techniek ten dienste van de ontwikkeling” en van begrotingslijn 73.09 (internationale W&T-samenwerking) die in 1984 werd gecreëerd ter ondersteuning van de wetenschappelijke samenwerking in het kader van de akkoorden tussen de EEG en niet-geassocieerde derde landen die niet over een financieel protocol met giften beschikten.

In het kader van deze instrumenten heeft de Commissie in de periode 1983—1987 diverse onderzoekacties voor een totale Gemeenschapsbijdrage van 10,8 miljoen Ecu op touw gezet ten behoeve van de landen van Latijns-Amerika. Dit bedrag dat ongeveer 20% vertegenwoordigt van de kredieten die voor het onderzoek ten behoeve van ontwikkelingslanden beschikbaar zijn, werd besteed aan acties voor onderzoek en opleiding op hoog niveau en met

name op de gebieden landbouw, geneeskunde, milieu, geologie en metallurgie.

Via de met de autoriteiten van de landen in Latijns-Amerika onderhouden directe contacten en via haar bureaus in dat continent heeft de Commissie een voortdurende en wijdivertakte voorlichtingsactie gevoerd die zowel qua deelname als qua kwaliteit van de ingediende voorstellen bevredigende resultaten heeft opgeleverd.

In 1988 zal een nog grotere inspanning worden geleverd om de wetenschappelijke gemeenschap in Latijns-Amerika nog meer te winnen voor de tenuitvoerlegging van het tweede programma „Wetenschap en techniek ten dienste van de ontwikkeling” (1987—1990) dat op 14 december 1987 door de Raad is aangenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1851/87

van de heer John Iversen (COM—DK)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 november 1987)

(88/C 140/50)

Betreft: Steun uit het Regionaal Fonds van de EG aan het Deense bedrijf Danfoss

Een groot Deens bedrijf, de naamloze vennootschap Danfoss, is voornemens om zijn compressorafdeling naar de Bondsrepubliek Duitsland over te brengen. In betrekking hiermee heeft een Deens parlements lid, Inger Harms (Socialistisch Folkeparti) vergeefs geprobeerd van de Deense minister van Buitenlandse Zaken de bevestiging of ontkenning te verkrijgen dat de onderneming in verband met deze verhuizing subsidie uit het Regionaal Fonds van de EG heeft aangevraagd of gekregen. Kan de Commissie mededelen of men de firma Danfoss A/S een subsidie heeft gegeven dan wel of zij een aanvraag van deze firma heeft ontvangen in verband met het overbrengen van de compressorafdeling naar Flensburg?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**

(24 februari 1988)

Door de Commissie is geen steun verleend uit het Europese Fonds voor Regionale Ontwikkeling voor investeringen in een afdeling voor de produktie van compressoren door de firma Danfoss in Duitsland.

Voorts kan nog worden medegedeeld dat de betrokken autoriteiten tot op heden geen aanvraag voor EFRO-steun bij de Commissie hebben ingediend voor de door het geachte Parlements lid genoemde verplaatsing van deze afdeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1868/87
van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(18 december 1987)
(88/C 140/51)

Betreft: Marokko

Welk gevolg denkt de Raad te geven aan de op 2 oktober door het Europese Parlement aangenomen resolutie over de politieke rechten in Marokko?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1869/87
van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van
de politieke samenwerking bijeen
(18 december 1987)
(88/C 140/52)

Betreft: Marokko

Welk gevolg denkt de Raad van ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, te geven aan de tijdens de oktober II-zitting door het Europese Parlement aangenomen resolutie over de politieke rechten in Marokko?

Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen nr. 1868/87 ⁽¹⁾ en 1869/87
(15 april 1988)

De Twaalf hebben nota genomen van de Resolutie over de rechten van de mens in Marokko die het Europese Parlement op 29 oktober 1987 heeft aangenomen.

De Lid-Staten van de Twaalf hebben de Marokkaanse autoriteiten bij vele gelegenheden laten weten het van groot belang te achten dat de mensenrechten overal worden geëerbiedigd. Zij hebben bovendien laten weten dat zij hun volledige steun geven aan de inspanningen van de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties om een vreedzame oplossing te vinden voor het conflict over de Westelijke Sahara.

De Twaalf blijven de mensenrechtensituatie nauwlettend in het oog houden en doen de demarches die zij noodzakelijk achten.

⁽¹⁾ Dit antwoord is verstrekt door de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Staten, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, die ter zake bevoegd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1875/87
van mevrouw Mary Banotti (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 december 1987)
(88/C 140/53)

Betreft: Werkgelegenheid voor gehandicapten in de Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen in de Lid-Staten zijn genomen in het kader van document COM(86) 9 def. — C2-186/85 betreffende werkgelegenheid voor gehandicapten in de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(5 februari 1988)

De Commissie zal aan de Raad verslag uitbrengen over de toepassing van de aanbeveling in 1988.

Het Commissieverslag zal gebaseerd zijn op de rapporten van de Lid-Staten over de maatregelen die zij ter uitvoering van de aanbeveling hebben genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1931/87
van de heer Jean-Pierre Cot (S—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(22 december 1987)
(88/C 140/54)

Betreft: Toepassing Europese Akte en werkgelegenheid in het kanton Modane

Men weet dat door de toepassing van de Europese Akte zo'n duizend banen verloren dreigen te gaan die direct of indirect verband houden met douanetaken. Ik heb dit onderwerp al eens eerder onder de aandacht van de Commissie gebracht.

1. Heeft de Commissie onderzoek verricht naar de situatie in het Franse kanton Modane met het oog op de verwezenlijking van de interne markt in 1992?
2. Is de Commissie door de Franse regering met het probleem geconfronteerd? Heeft deze voorstellen gedaan voor een omschakeling van de activiteiten in dit kanton?
3. Is de Commissie bereid na te denken over een communautaire actie in dit verband? Is zij met name van plan gebruik te maken van de mogelijkheid van grensover-

schrijdende operaties die genoemd wordt in het ontwerp van een kader-verordening van de structuurfondsen (art. 3.1.d.)?

4. Wat denkt de Commissie te doen om de plaatselijke instanties (gemeente, departement) te attenderen op mogelijkheden en initiatieven op dit terrein?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**

(19 februari 1988)

De Commissie is zich ervan bewust dat de verwezenlijking van de grote interne markt van de Gemeenschap niet zonder gevolgen zal blijven voor de bedrijvigheid in de aan de binnengrenzen gelegen gebieden. Zij is er overigens vast van overtuigd dat deze grote markt onmisbaar is voor de toenemende welvaart van de Gemeenschap in haar geheel, met inbegrip van de grensgebieden.

De Commissie is dan ook van mening dat de tijd tot aan de voltooiing van de interne markt moet worden benut om ervoor te zorgen dat enerzijds op het sociale vlak de personen die zich bezighouden met het vervullen van de douaneformaliteiten voor het intracommunautair handelsverkeer zich kunnen herscholen, en dat anderzijds het regionaal evenwicht niet wordt verstoord.

Wat het eerste punt betreft, zijn reeds contacten gelegd met de vertegenwoordigers van de betrokken vakgroepen om na te gaan in hoeverre de communautaire structuurfondsen op dat gebied hulp kunnen bieden. Na goedkeuring van de kaderverordening over de herziening van de structuurfondsen en vervolgens van de uitvoeringsverordening van het EFRO zou de Commissie grensoverschrijdende maatregelen kunnen overwegen uit hoofde van artikel 3, lid 1, sub d), van de ontwerp-kaderverordening.

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid eraan dat de Lid-Staten momenteel op grond van de aanbeveling van de Commissie van 9 oktober 1981 ⁽¹⁾ gezamenlijk grensoverschrijdende programma's kunnen opstellen, met name op het gebied van investeringen in economische, sociale en milieubeschermingsinfrastructuur, die als uitgangspunt of als referentiekader kunnen dienen voor communautaire steun.

Wat het laatste punt van de vraag betreft, herinnert de Commissie eraan dat zij in de ontwerp-herziening van de structuurfondsen een regeling heeft voorgesteld om plaatselijke, regionale of andere overheden te betrekken bij voorbereiding, financiering, begeleiding en evaluatie van de door de structuurfondsen gefinancierde projecten ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 321 van 10. 11. 1981. Aanbeveling van de Commissie van 9 oktober 1981 over de grensoverschrijdende coördinatie op het gebied van de regionale ontwikkeling.

⁽²⁾ Doc. COM(87) 376 def./2, artikel 4, lid 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1951/87

van de heer François Musso (RDE—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 december 1987)

(88/C 140/55)

Betreft: Economische en monetaire versterking

Kan de Commissie mededelen of zij van plan is met voorstellen te komen om het Verenigd Koninkrijk, Griekenland, Spanje en Portugal te laten deelnemen aan het wisselkoersmechanisme van het EMS, ten einde de economische en monetaire versterking van de Gemeenschap feitelijk gestalte te geven?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(10 maart 1988)

In de eerste plaats moet het betrokken land zelf beslissen of het aan het wisselkoersmechanisme van het EMS wil deelnemen.

Harerzijds is de Commissie van mening dat de landen in kwestie zich bij dit mechanisme moeten aansluiten zodra de interne monetaire stabiliteit groot genoeg is; deze voorwaarde is reeds vervuld voor het Verenigd Koninkrijk en bijna voor Spanje.

Het is echter duidelijk dat de grote interne markt niet volledig tot stand kan worden gebracht zolang niet alle Lid-Staten volledig aan het EMS deelnemen binnen de nauwe fluctuatiemarge van dit stelsel, want dat is de minimum-koersstabiliteit die noodzakelijk is om een versnippering van de markt ten gevolge van wisselkoersschommelingen of verkeerde aanpassingen te voorkomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1954/87

van de heer Christopher Jackson (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 december 1987)

(88/C 140/56)

Betreft: Economisch Jaarverslag van de Commissie 1987 — 1988 (COM(87) 500 def.)

Uit de grafieken 4 t/m 6 in de bijlage bij het Economisch Jaarverslag van de Commissie over 1987-1988 (COM(87) 500 def.) komt voor de periode 1980-1987 naar voren:

1. dat de economische groei (berekend op basis van het globaal BNP) in Japan en de Verenigde Staten die in

de Gemeenschap verre overtreft (Japan 26%, VS 18% en EG 8%);

2. dat de industriële produktie in Japan en de Verenigde Staten veel sneller stijgt dan in de Gemeenschap (Japan en VS 21%, EG 6%); en
3. dat de werkloosheid in de Gemeenschap nog steeds veel hoger is dan in Japan en de VS (EG 12%, VS 6% en Japan 3%).

Kan de Commissie mededelen in hoeverre zij deze naar verhouding poore resultaten van de Gemeenschap toeschrijft aan:

- a) het feit dat de interne markt (die tegen 1992 moet zijn gerealiseerd) gedurende die periode nog lang niet was voltooid? en
- b) dat de Gemeenschap er niet in geslaagd is de Lid-Staten ertoe te brengen een coherent economisch en monetair beleid te voeren zoals door haar wordt bepleit?

zal worden door de voltooiing van de interne markt. Het is echter moeilijk te beoordelen in welke mate de onvolledige voltooiing van deze markt in het verleden een beperkende factor was. De Commissie heeft zoals bekend een studie doen verrichten naar de economische voordelen die te verwachten zijn van de interne markt (het Cecchinirapport). Deze studie zal in het begin van 1988 beschikbaar komen.

Met betrekking tot het effect van beleidsmaatregelen op de economische resultaten heeft de Commissie voortdurend de door de Raad aangenomen samenwerkingsstrategie gesteund. Deze tweeledige benadering, waarbij de aanbodmogelijkheden van de communautaire economie worden versterkt terwijl de vraag wordt ondersteund, zal naar het oordeel van de Commissie het meest effectief zijn ter bevordering van groei en werkgelegenheid op middellange termijn. In het bijzonder heeft de Commissie in haar mededelingen aan de Raad in 1987 en in het Economisch Jaarverslag 1987/1988 gepleit voor een flexibel begrotingsbeleid. In 1987 zou, na de uitwerking van de positieve invloed van de ruilvoetverbetering op de groei in 1986, een dusdanige flexibiliteit de opgetreden vertraging in de groei waarschijnlijk beperkt hebben ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 500, blz. 16.

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie
(18 februari 1988)**

Volgens schattingen van de Commissie is in de periode 1980 — 1987 het BNP in de Gemeenschap van Twaalf gestegen met 12% en in de USA en Japan met respectievelijk 22% en 27%, terwijl de werkloosheid in 1987 in de Gemeenschap gemiddeld 11,8% beliep, in de USA 6,7% en in Japan 3,2%. Uit gegevens van het Bureau voor de Statistiek blijkt dat de industriële produktie in de periode 1980 — 1986 is gestegen met 5% in de Gemeenschap, en met 15% in de USA en 21% in Japan.

De relatief zwakke resultaten van de Gemeenschap in deze periode zijn een gevolg van vele factoren welke niet gemakkelijk geïsoleerd en gekwantificeerd kunnen worden. Er zij echter aan herinnerd dat in de USA de groei in de eerste helft van de jaren tachtig gepaard ging met toenemende onevenwichtigheden, in het bijzonder begrotings- en handelsbalanstekorten, welke voor de internationale economie een steeds zwaardere last zijn gaan vormen.

Zoals in het Economisch Jaarverslag 1987—1988, dat onlangs door de Raad werd aangenomen, wordt gesteld zal de groei in de Gemeenschap voornamelijk moeten blijven berusten op een volledige toepassing van de samenwerkingsstrategie voor groei en werkgelegenheid, waarvan de grote interne markt zelf een component vormt. Er werd op gewezen dat het potentieel voor een groei die meer werkgelegenheid oplevert verder vergroot

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1996/87
van de heer Luis Perinat Elio (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1988)
(88/C 140/57)**

Betreft: Steun van de Europese Gemeenschap aan vluchtelingen

De situatie van de ruim 12 miljoen vluchtelingen overal in de wereld, — waarvan het merendeel zich bevindt in de armste Middenamerikaanse, Afrikaanse en Aziatische landen —, wordt steeds kritieker en biedt de slachtoffers in de meeste gevallen weinig kans op een uitweg.

In het besef dat het recht om in eigen land te wonen een van de meest fundamentele rechten van de mens is, dient de Europese Gemeenschap bij te dragen tot de vrijwillige repatriëring van de vluchtelingen, alsmede tot de verbetering van hun levensomstandigheden en financiering van ontwikkelingsprogramma's in de landen waar dit verschijnsel zich voordoet.

Kan de Commissie mededelen welke rechtstreekse steun zij in het laatste begrotingsjaar aan de vluchtelingen heeft verstrekt, in welke vorm dit is gebeurd, en wat in dit verband haar plannen voor de volgende begrotingsjaren zijn?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie
(7 maart 1988)**

In 1985 stelde de Europese Gemeenschap in totaal ruim 123 miljoen Ecu beschikbaar voor steun aan vluchtelingen, ontheemden en repatrianten overal ter wereld.

Het betrof hier spoedhulp (11,5 miljoen Ecu) en voedselhulp (55,1 miljoen Ecu) aan verscheidene landen in Afrika, Centraal-Amerika en Azië; bijstand op het gebied van onderwijs en materiële bijstand aan Libanon, inclusief steun via de UNRWA (Bureau voor bijstand en uitvoering van werken van de Verenigde Naties ten behoeve van Palestijnse vluchtelingen) (35,1 miljoen Ecu); talrijke projecten die op wereldwijde schaal samen met niet-gouvernementele organisaties werden gefinancierd (2,7 miljoen Ecu).

Bovendien werd op grond van artikel 936 van de begroting aan landen in Azië en Centraal-Amerika en op grond van artikel 204 van de Derde Overeenkomst van Lomé aan de ACS-staten voor in totaal 19 miljoen Ecu traditionele project- en programmahulp verleend, vooral om de zelfvoorziening en de eventuele repatriëring van vluchtelingen en ontheemden te bevorderen. Ten laste van begrotingslijn 936 werden elf projecten voor 10 miljoen Ecu gefinancierd, vijf samen met niet-gouvernementele organisaties en zes via de UNHCR (Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen), zeven in Centraal-Amerika (Mexico, Honduras, Nicaragua en Guatemala) en vier in Azië (Thailand, Laos en Sri Lanka). Het ging daarbij om repatriëring, medische bijstand, onderwijs en opleiding, microprojecten in de landbouwsector en de ambachtelijke sector en herbebossing. Op grond van artikel 204 van Lomé III werden 14 projecten gefinancierd ten behoeve van vluchtelingen, ontheemden en repatrianten in tien ACS-staten voor bijna 9 miljoen Ecu, op dezelfde gebieden als uit hoofde van artikel 936 van de begroting en eveneens met een aanzienlijke mate van samenwerking met niet-gouvernementele organisaties en de UNHCR.

Het ziet ernaar uit dat de steun van de Europese Gemeenschap in 1988 en volgende jaren ongeveer op het niveau van 1987 en de daaraan voorafgaande jaren zal blijven, omdat jammer genoeg geen plotselinge vermindering van het aantal vluchtelingen en ontheemden valt te verwachten. De planning van toe te kennen voedselhulp is daarop reeds afgestemd, maar exacte cijfers betreffende enige vorm van steun voor de periode vanaf 1988 kunnen in dit stadium niet worden verstrekt daar de verschillende steunmaatregelen zo soepel mogelijk aan de reële behoeften zoals die op een bepaald tijdstip naar voren komen worden aangepast.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2050/87
van de heer André Fourçans (LDR—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 januari 1988)
(88/C 140/58)**

Betreft: De gevolgen van de deregulering van de beurzen

Sedert half-oktober vinden op de beurzen sterke schommelingen plaats. Een van de oorzaken van deze schommelingen schijnt de verscheidene jaren geleden ingevoerde deregulering te zijn.

Kan de Commissie het Europese Parlement mededelen welke informatie zij bezit betreffende het aandeel van de deregulering in de recente ontwikkelingen op de Beurs.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2051/87
van de heer André Fourçans (LDR—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 januari 1988)
(88/C 140/59)**

Betreft: Regels van voorzichtigheid op de Beurs

De deregulering van de financiële markten schijnt een van de oorzaken te zijn van de omvang die de recente schommelingen op de Beurs hebben aangenomen.

Kan de Commissie het Europese Parlement mededelen of zij voornemens is aan te bevelen dat sommige regels der voorzichtigheid beter worden in acht genomen? Is zij voornemens sommige van deze regels te herzien?

**Gecombineerd antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2050/87 en nr. 2051/87
(26 februari 1988)**

Tot nu toe is er geen overtuigend bewijs dat deregulering heeft bijgedragen tot de recente schommelingen van de beurskoersen noch staat het vast dat bestaande regels werden veronachtzaamd.

Als onderdeel van de volledige verwezenlijking van de interne markt werkt de Commissie echter aan een voorstel voor een richtlijn op het gebied van beleggingsdiensten, die zou voorzien in coördinatie en wederzijdse erkenning van de procedures voor het verlenen van een vergunning aan en van de regels voor de beroepsuitoefening van, met name, makelaars en handelaars in effecten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2097/87
van de heer Miguel Arias Cañete (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 januari 1988)
(88/C 140/60)

Betreft: Projecten in het kader van het EOGFL, afdeling Oriëntatie

Spanje heeft in de loop van dit jaar een reeks projecten voorgelegd voor financiering uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie.

Kan de Commissie meedelen wat de redenen zijn van de vertraging bij de goedkeuring van projecten die ten laste van het EOGFL, afdeling Oriëntatie kunnen worden gefinancierd?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(24 februari 1988)

Aangenomen wordt dat het geachte Parlements lid de in het kader van Verordening (EEG) nr. 355/77 ⁽¹⁾ gefinancierde projecten bedoelt.

Bij de keuze van de projecten en de toekenning van de bijstand is geen vertraging opgetreden. Op grond van de verordening worden tweemaal per jaar namelijk voor 30 juni en voor 31 december dergelijke beschikkingen gegeven.

⁽¹⁾ PB nr. L 51 van 23. 2. 1977, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2136/87
van de heer Gustave Pordea (DR—F)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(28 januari 1988)
(88/C 140/61)

Betreft: Russisch-Amerikaanse overeenkomsten en het lot van Oost-Europa

De overeenstemming tussen de Verenigde Staten en de Sovjetunie die concrete vormen schijnt aan te nemen door diverse bilaterale overeenkomsten betreffende de ontwapening veronderstelt van Amerikaanse zijde het aanvaarden van de Sovjetrussische overheersing van Oost-Europa. Deze zwijgende erkenning van totalitaire communistische regeringen die in deze landen gedurende meer dan 40 jaar met geweld zijn gehandhaafd levert bewust 120 miljoen Europeanen voor onbepaalde tijd uit aan een regime van terreur en ellende.

Kan de Raad, in het belang van de Europese Gemeenschap en met name voor haar veiligheid alsmede op grond van een Europese solidariteit en omwille van de moraal en de humanitaire en democratische beginselen die de Gemeenschap uitdraagt, mededelen of hij het niet als zijn plicht beschouwt op dit gebied stappen te ondernemen bij de ondertekenaars van de bedoelde overeenkomsten?

Antwoord ⁽¹⁾
(15 april 1988)

1. Het beleid van de Twaalf is er voortdurend op gericht wapenbeheersing en ontwapening te bevorderen. In dat verband hebben de staatshoofden en regeringsleiders in een verklaring van 5 december 1987 van de Europese Raad van Kopenhagen steun betuigd aan het INF-Verdrag en onderstreept het van essentieel belang te achten dat dit succes een verdere stimulans zal betekenen voor een aanzienlijke vooruitgang in de hele reeks van huidige en toekomstige onderhandelingen inzake wapenbeheersing en ontwapening.

2. Wij zien niet in dat dat de door de geachte Afgevaardigde genoemde gevolgen zou hebben. Integendeel: de Twaalf hebben juist het vaste voornemen de negatieve gevolgen van de verdeling van Europa stap voor stap ongedaan te maken. Ik moge verwijzen naar de antwoorden op de vragen nr. 326/87 en nr. 327/87 van de geachte Afgevaardigde.

3. Het CVSE-proces is in dit verband van zeer groot belang geweest en zal dit in de toekomst ook blijven, zoals duidelijk tot uitdrukking is gebracht in de verklaring van de Europese Raad van 5 december 1987.

⁽¹⁾ Dit antwoord is verstrekt door de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Staten, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, die ter zake bevoegd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2195/87
van de heer Ernest Glinne (S—B)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van
de politieke samenwerking bijeen
(1 februari 1988)
(88/C 140/62)

Betreft: Slechte behandeling van de Turkse minderheid in Bulgarije

Het is algemeen bekend dat de culturele identiteit van de Turkse minderheid in Bulgarije van de zijde van de Bulgaarse autoriteiten het voorwerp is van treiterijen die gezien de omvang en de hardheid ervan de benaming weloverwogen vervolging verdienen.

Kunnen de ministers in het kader van de politieke samenwerking bijeen mededelen, of zij bij een regering die de akkoorden van Helsinki en de „derde mand” daarvan heeft ondertekend, zowel politieke als humanitaire stappen heeft ondernomen en zo ja, welk resultaat een en ander opgeleverd heeft?

Antwoord

(15 april 1988)

1. De Twaalf nemen elke geschikte gelegenheid te baat om de landen, die de Slotakte van de CEVS hebben ondertekend, te herinneren aan de verplichtingen die zij in Helsinki en Madrid vrijwillig zijn aangegaan. Zulk een standpunt kwam specifiek tot uiting in een demarche van de minister van Buitenlandse Zaken van het Voorzitterschap, de heer Poos, bij de Ambassadeur van Bulgarije in Luxemburg op 26 juli 1985, betreffende het belang dat wij hechten aan het zevende beginsel van de Slotakte van Helsinki. De Twaalf zullen op een volledige uitvoering van al deze verplichtingen blijven aandringen.
2. Tijdens de follow-up-vergadering van de CEVS in Wenen, die thans aan de gang is, hebben zij ook voorstellen gedaan om deze verplichtingen geleidelijk uit te breiden en een betere uitvoering ervan te waarborgen. Deze voorstellen omvatten een betere bescherming van nationale minderheden. De Twaalf zijn vastbesloten de Weense vergadering tot voordeel te doen strekken van alle burgers van de 35 betrokken landen.
3. Bepaalde Lid-Staten hebben deze zaak in bilaterale contacten met Bulgarije of in de passende multilaterale instanties individueel aan de orde gesteld.
4. Afgewacht moet worden of de gezamenlijke Bulgars-Turkse Werkgroep voor bilaterale problemen, die krachtens het in Belgrado op 23 februari tussen beide landen ondertekende protocol zal worden opgericht, positieve effecten zal hebben op de zaak die U in Uw vraag aan de orde stelt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2200/87

van de heer Gustave Pordea (DR—F)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 februari 1988)

(88/C 140/63)

Betreft: Europees veiligheidsbeleid

De Politieke Commissie van het Europese Parlement heeft onlangs het vraagstuk van de nieuwe componenten van het Europees veiligheidsbeleid behandeld.

Afgezien van de politieke en economische facetten van het vraagstuk zijn de eigenlijke strategische aspecten niet ter discussie gekomen.

Kan de Raad mededelen of zulks te wijten is aan een ontoereikendheid van de bepalingen van de Europese Akte die niet van toepassing is op het militaire gebied, en kan men eventueel niet overwegen de Akte op dit punt te wijzigen?

Hoe kan de Raad verder de onaanvaardbare aanwezigheid van de vertegenwoordiger van de Sovjetunie bij een vergadering van een communautair orgaan, dat een bijzonder belangrijk vraagstuk van confidentieel karakter behandelt, rechtvaardigen?

Antwoord (1)

(15 april 1988)

1. De besprekingen over veiligheidsvraagstukken in het kader van de Europese politieke samenwerking zijn gebaseerd op de bepalingen van de Europese Akte en hebben derhalve betrekking op de politieke en economische aspecten van de veiligheid.
2. In artikel 30, lid 12, van de Europese Akte wordt bepaald dat de Hoge verdragsluitende partijen vijf jaar na de inwerkingtreding van deze Akte zullen nagaan of Titel III aan herziening moet worden onderworpen.
3. Het ligt niet op de weg van de regeringen van de Twaalf Lid-Staten van de Europese Gemeenschap om zich uit te laten over beslissingen van parlementaire commissies om functionarissen uit derde landen uit te nodigen. Hoe de vergaderingen van deze commissies worden geleid, zou uiteraard in het Europese Parlement zelf moeten worden besproken.

(1) Dit antwoord is verstrekt door de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Staten, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, die ter zake bevoegd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2247/87

van Lord O'Hagan (ED—GB)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1988)

(88/C 140/64)

Betreft: Ouderdomspensioenen

Er bestaat een aanzienlijke verwarring over de waarde van de ouderdomspensioenen wanneer men de verschillende Lid-Staten met elkaar vergelijkt.

1. Wat denkt de Raad te ondernemen om de desbetreffende bepalingen aan elkaar aan te passen?
2. Hoe hoog is op dit moment het minimumpensioen in elke Lid-Staat?
3. Welke extra toelagen worden er in elke Lid-Staat in aanvulling op het minimumpensioen aan de gepensioneerden verstrekt?

4. Welke invloed hebben de kosten van levensonderhoud op de reële waarde van deze uitkeringen in elke Lid-Staat?
5. Op welke wijze wordt in elke Lid-Staat de reële waarde van het pensioen beïnvloed door het nationale belastingstelsel?
6. In hoeverre zijn deze uitkeringen wederkerig tussen de Lid-Staten?
7. Is de Raad het met mij eens dat vooruitgang bij de voltooiing van de interne markt gepaard moet gaan met een aanpassing van de sociale zekerheid, pensioenen en andere welzijnsuitkeringen in de verschillende Lid-Staten?
8. Welke voorstellen zal de Raad nu doen ter bereiking van een grotere uniformiteit in de bepalingen betreffende ouderdomspensioenen in de Europese Gemeenschap?

Antwoord

(21 april 1988)

Het is niet aan de Raad om de door de geachte Afgevaardigde onder 1 en 8 genoemde initiatieven te nemen, noch om de cijfers voor te leggen waarom in de punten 2 tot en met 6 gevraagd wordt.

Wat punt 7 betreft: tijdens de besprekingen van de Raad over de voltooiing van de interne markt is het probleem niet in deze termen gesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2286/87

van de heer Marcel Remacle (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 februari 1988)

(88/C 140/65)

Betreft: Pijpleijnennet in de Lid-Staten van de EEG

De Commissie heeft naar aanleiding van de schriftelijke vraag nr. 344/87 ⁽¹⁾ van de heer Carlos Robles Piquer over de „onderlinge verbinding van het gasleidingennet van het Europese continent en van Groot-Brittannië” geantwoord dat een geheel geïntegreerd net een noodzakelijke voorwaarde is voor de ontwikkeling van een werkelijk gemeenschappelijk markt voor aardgas. Dit geldt echter ook voor andere stoffen die via pijpleidingen kunnen worden vervoerd zoals aardolie- en chemische producten en in de toekomst ook vaste producten zoals steenkool, mineralen e.d.

Opgemerkt zij dat op het gebied van de aanleg van pijpleidingen de steller van deze vraag rapporteur is voor de ontwikkeling van pijpleidingen van de Commissie vervoer van het Europese Parlement en dat hij heeft geconstateerd dat ieder land zijn eigen wetgeving en bijzondere bepalingen kent hetgeen bijzonder moeilijke problemen oproept,

zoals ook is gebleken tijdens de hoorzitting van 5 november 1987 van de deskundigen op het gebied van de pijpleidingen.

In België wordt het vraagstuk van het vervoer per pijpleiding door de dienst energie van het Ministerie van Economische Zaken, J.A. de Motstraat 30, 1040 Brussel, behandeld.

Kan de Commissie de nodige nasporingen doen om mij op de hoogte te stellen van de namen en adressen in de verschillende landen van de EEG van de ministeries en diensten enz. die belast zijn met de wetgeving en de afgifte van vergunningen wat betreft de aanleg en de exploitatie van pijpleidingen? Zou de Commissie hierbij enige spoed kunnen betrachten aangezien dit onderwerp momenteel wordt behandeld door de Vervoerscommissie en de gevraagde inlichtingen alsmede volledige informatie over iedere Lid-Staat van de EEG zo spoedig mogelijk kunnen verstrekken?

⁽¹⁾ PB nr. C 331 van 9. 12. 1987, blz. 21.

Antwoord van de heer Mosar namens de Commissie

(15 april 1988)

De Commissie zendt het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2316/87

van de heer Willy Kuijpers (ARC—B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(8 februari 1988)

(88/C 140/66)

Betreft: Gevangenisbezoek in verschillende Lid-Staten

Gezien het groeiende internationale verkeer komt het voor dat onderdanen van verschillende nationaliteit in verschillende Lid-Staten worden aangehouden en opgesloten. Het uitoefenen van het bezoekrecht is voor de betrokken familieleden dikwijls moeilijk, mede door het feit dat het bezoekrecht gereguleerd is per Lid-Staat. Zodoende wordt dikwijls een heel lange reis afgelegd voor slechts een kort bezoek.

Is de Raad niet van mening dat dienaangaande een eigen-tijdse, menselijke regeling voor al de Lid-Staten getroffen dient te worden? Overweegt hij zich dienaangaande te laten leiden door de minimaregels, uitgevaardigd door de Raad van Europa?

Antwoord
(21 april 1988)

Het ligt niet op de weg van de Raad om het door het geachte Parlements lid voorgestelde initiatief te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2323/87
van de heer Willy Kuijpers (ARC—B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(8 februari 1988)
(88/C 140/67)

Betreft: Bedevaartroute Sint-Jacob van Compostella

Enige tijd geleden maakte de Raad van Europa bekend dat zij voornemens is de bedevaartroute naar Sint-Jacob van Compostella een symboolfunctie toe te kennen in het kader van de Europese eenwording. Deze bedevaartroute loopt immers door diverse Europese Lid-Staten.

Een van de belangrijkste punten op deze route is de Sint-Jacobskerk te Leuven. Deze is echter sterk in verval geraakt, zodat er zelfs stemmen opgaan om ze te laten vervallen tot ruïne.

Het is duidelijk dat — indien men naar een herwaardering met symboolfunctie streeft van de bedevaartweg naar Compostella — de Leuvense Sint-Jacobskerk als schakel moeilijk kan weggedacht worden.

Acht de Raad van Ministers het dan ook niet opportuun, gelet op de doelstelling van de Raad van Europa, om een Europese reddingsactie op touw te zetten voor het behoud van de Leuvense Sint-Jacobskerk, gelet op de omvang van het restauratiedossier? Acht men het niet nodig hiervoor de nodige kredieten te voorzien?

Antwoord
(21 april 1988)

Het is niet de taak van de Raad om zich uit te spreken over dit onderwerp dat niet onder de bevoegdheid van deze Instelling valt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2433/87
van de heer Rafael Calvo Ortega (NI—E)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(24 februari 1988)
(88/C 140/68)

Betreft: Adoptie van kinderen

Zijn de ministers van Sociale Zaken voornemens enig initiatief te ontplooiën om de adoptieprocedures in de Gemeenschap te harmoniseren?

Wekt het geen verbazing dat duizenden kinderen in de Lid-Staten op adoptie wachten, maar dat volgens de huidige voorschriften de adoptie van kinderen uit derde landen, in het bijzonder uit de derde wereld, gemakkelijker is?

Antwoord
(21 april 1988)

Het probleem adoptie van kinderen valt niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2469/87
van de heer Thomas Megahy (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 februari 1988)
(88/C 140/69)

Betreft: Uitvoer van voedsel en wijn naar de Sovjetunie en Oost-Europa

Wat is de totale hoeveelheid voedsel en wijn die door de EEG naar de Sovjetunie resp. Oost-Europa in de meest recente periode van 12 maanden werd uitgevoerd en wat waren de vergelijkbare totalen van elk van de voorafgaande 5 jaren?

Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie
(20 april 1988)

De Commissie zendt het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een overzicht met de gevraagde gegevens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2471/87
van de heer Thomas Megahy (S—B)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen
(24 februari 1988)
(88/C 140/70)

Betreft: Rechten van de mens aan de westelijke Jordanoever en in de Gazastrook

Welke stappen hebben de ministers ondernomen bij de regering van Israël ten aanzien van het veronachtzamen

van de burgerlijke en menselijke rechten van Palestijnen aan de westelijke Jordanoever en in de Gaza-strook?

Antwoord
(15 april 1988)

1. Op 18 december 1987 en 12 januari 1988 heeft de Ambassadeur van het Voorzitterschap te Tel Aviv, vergezeld van zijn collega's van het Driemanschap, in opdracht van de regeringen van de Twaalf de regering van Israël in kennis gesteld van de grote bezorgdheid van de Twaalf over de snel verslechterende situatie en over het Israëlische besluit om in de bezette gebieden een deportatiebeleid te voeren.
2. De Twaalf hebben er bij Israël op aangedrongen om, overeenkomstig de normen van het internationale recht en de mensenrechten, de bewoners van die gebieden onmiddellijk de nodige bescherming te geven.
3. De Twaalf hebben er bij Israël met klem op aangedrongen de Resoluties 605, 607 en 608 van de VN-Veilighedsraad en het Verdrag van Genève betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd van 12 augustus 1949 te eerbiedigen.
4. De ministers van Buitenlandse Zaken van de Twaalf hebben op 8 februari te Bonn nogmaals uiting gegeven aan hun standpunt via een verklaring waarin zij de repressieve maatregelen van Israël, die een schending zijn van het internationaal recht en de mensenrechten, diep betreuren. Ook verklaarden zij er vast van overtuigd te zijn dat de status-quo niet te handhaven valt en dat een politieke oplossing in overeenstemming met de verklaring van Venetië van 1980 noodzakelijk is. Zij herhaalden overtuigd voorstander te zijn van een internationale vredesconferentie onder auspiciën van de Verenigde Naties als het passende kader voor de noodzakelijke onderhandelingen tussen de rechtstreeks betrokken partijen.

Turkse regering twee door de Britse Artsenvereniging uitgegeven documenten heeft verboden, over de gevolgen uit medisch oogpunt, alsmede de gevolgen op lange termijn en voor het milieu, van kernoorlogen? Is het hun verder bekend dat aan Turkse artsen en gezondheidswerkers de toestemming is geweigerd om de aandacht van de openbare mening te vestigen op deze documenten, hetgeen een schending van de fundamentele mensenrechten betekent?

Kunnen de ministers mededelen welke maatregelen zij hebben genomen en denken te nemen om in Turkije de mensenrechten weer te doen eerbiedigen en de democratische structuur te herstellen, en welke sancties en andere maatregelen zij hebben overwogen te nemen, ingeval de Turkse regering volhardt in zijn weigering om het meest fundamentele van de mensenrechten, het recht tot vereniging, te erkennen? Kunnen zij tevens mededelen of de Turkse staat nog steeds weigert artsen en anderen toestemming te verlenen om een groep te vormen die zich tegen kernoorlogen teweer stelt?

Antwoord
(15 april 1988)

De Twaalf zijn op de hoogte van berichten dat de Turkse overheid in het verleden een verbod heeft ingesteld op de activiteiten van de Vereniging van Turkse artsen ter voorkoming van kernoorlogen. Naar verluidt heeft de Turkse Officier van Justitie besloten dat deze Vereniging niets ten laste kon worden gelegd en heeft hij de gerechtelijke maatregelen ingetrokken, zodat de Vereniging door kan gaan met haar activiteiten.

Het standpunt van de Twaalf betreffende de mensenrechten en de democratie in Turkije is herhaaldelijk aan het Parlement uiteengezet. Het geachte Parlements lid gelieve kennis te nemen van de antwoorden die de Twaalf in 1987 onder andere op de volgende vragen hebben gegeven: H-801/86, H-852/86, H-248/87, H-442/87, H-445/87.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2483/87

van de heer Stephen Hughes (S—GB)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van
de politieke samenwerking bijeen
(24 februari 1988)
(88/C 140/71)

Betreft: Schending van mensenrechten ten aanzien van Turkse artsen

Is het de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de politieke samenwerking bijeen bekend dat de

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2484/87

van de heer Hans-Joachim Seeler (S—D)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(24 februari 1988)
(88/C 140/72)

Betreft: EMS-valuta's en het pond sterling

Volgens recente uitspraken van de Britse kanselier van de Schatkist schijnt het nu zeker te zijn dat het Verenigd Koninkrijk niet binnen afzienbare tijd toetreedt tot het

Europees Monetair Stelsel en bijgevolg evenmin het Britse pond onderwerpt aan het wisselkoersmechanisme van het EMS.

Zal de Raad bij de eerstkomende gelegenheid ervoor ijveren het pond sterling uit te sluiten uit de reeks valuta's van de zogenaamde valutamand ten einde de Ecu te vrijwaren tegen de door het EMS niet te beïnvloeden wisselkoersschommelingen van het pond sterling?

Antwoord

(21 april 1988)

De voorwaarden waaronder de samenstelling van de Ecu kan worden gewijzigd, worden op voorstel van de Commissie en na advies van het Monetair Comité alsmede van de Raad van Bestuur van het EFMS met eenparigheid van stemmen door de Raad vastgesteld. Tot dusver heeft de Raad echter nog geen voorstel van de Commissie ontvangen tot verwijdering van het pond sterling uit de Ecu-valutamand.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2695/87

van de heer Richard Cottrell (ED—GB)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(14 maart 1988)

(88/C 140/73)

Betreft: De Grieks-Turkse dialoog

Welke praktische maatregelen stellen de ministers, die verheugd zijn over de toenadering tussen Griekenland en Turkije voor ter ondersteuning van deze zo belangrijke dialoog?

Antwoord

(15 april 1988)

De dialoog, die de Eerste ministers van Griekenland en Turkije in januari 1988 zijn aangegaan, heeft betrekking op zaken die de twee landen onderling bezighouden. Deze dialoog stemt ten eerste tot voldoening, doch het ligt niet op de weg van de partners van Griekenland in de Europese Gemeenschap, commentaar te leveren op een bilaterale dialoog van deze aard.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

DE EUROPESE BEVOLKINGEN EN HUN TOEKOMST

Formaat opgevouwen 75 × 100 cm, schaal 1 op 4 000 000 (1 cm = 40 km), in kleuren.

De bevolkingsdichtheid van de bijna 200 regio's van de Gemeenschap, de grote steden van 100 000 tot meer dan 7 miljoen inwoners, de huidige bevolking per land en hun ontwikkeling tot het jaar 2020, de werkgelegenheids- en werkloosheidspercentages, de percentages jongeren, beroepsbevolking en gepensioneerden, en vele andere gegevens. Dit alles op een kaart in kleurendruk, leerzaam en goed leesbaar.

Uit de kaart blijkt een voor sommige landen verontrustende, voor andere gunstiger bevolkingssamenstelling, met een terugloop op middellange termijn voor de Gemeenschap als geheel, terwijl de bevolkingssamenstelling voor de Verenigde Staten en de Sowjetunie bij voorbeeld gunstig blijft.

Tal van interessante vergelijkingen en statistieken in een geografisch perspectief.

Uitgave in: Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees, Spaans.

Catalogusnummer: CB-48-87-880-NL-C

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW):

Fl. 16,— Bfr. 300 Ecu 7,—

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg

EUROPESE GEMEENSCHAPPEN — ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

DE ECONOMISCHE EN SOCIALE SITUATIE IN DE GEMEENSCHAP

2 adviezen en 1 rapport

Onderhavige brochure betreft:

- het advies van het Comité inzake de economische situatie in de Gemeenschap medio 1986, alsmede
- het advies van het Comité inzake de ontwikkeling van de sociale toestand in de Gemeenschap in 1985.

51 blz.

Uitgave in: Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees, Spaans.

Catalogusnummer: EX-47-86-866-NL-C ISBN: 92-830-0102-8

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW):

Fl. 11,— Bfr. 200 Ecu 4,—

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

EENENTWINTIGSTE ALGEMEEN VERSLAG OVER DE WERKZAAMHEDEN VAN
DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN 1987

Het Algemeen Verslag over de werkzaamheden van de Gemeenschappen wordt elk jaar door de Commissie van de Europese Gemeenschappen gepubliceerd op grond van artikel 18 van het Verdrag van 8 april 1965 tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben.

Dit verslag, dat wordt uitgebracht aan het Europese Parlement, geeft een algemeen overzicht van de werkzaamheden van de Gemeenschappen in het afgelopen jaar.

Uitgave in: Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees, Spaans.

Catalogusnummer: CB-50-87-332-NL-C

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW):

Fl. 21,— Bfr. 400 Ecu 9,50

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg